

கூடர்

கலை இலக்கியத்
திங்கள் இதழ்

மாசி - பங்குனி 1983 விலை ரூபா 2.50

அறிவியல் தொடர் கட்டுரை ஆரம்பமே நன்றாயிருக்கிறது. நன்கு தொடரட்டும். ஸ்ரீலங்காவின் அரசியலை அரட்டை, காலபலன்கள் மூலம் உண்மையாகப்பட்டு வைப்பது அரசியல் தெளிவை மக்களுக்கு ஏற்படுத்தும்.

மற்றும் அம்சங்கள் - அறுவை - அரி பதில்கள் நன்றாயிருந்தன.

கதிர். உம்பிரஜா

** ** *

மாதம் தோறும் தவறாது ஒளி பரப்பி வந்த கூடரே! சென்ற மாதம் ஏன் தாம தித்தாய். இப்படி இனிமேல் தாமதிக்காதே. கூடுத்து! 'இவரும் ஒரு பெண்ணு' 'சோதனை மேல் சோதனை' போன்ற கதைகள் சிறப்பாக உள்ளன. ஆசிரியர் அவர்களுக்கு என் வாழ்த்து.

கே. முத்துராசா,
நிலாவெளி - 3.

** ** *

தை - மார்கழி இதழ் மிகத்தாமதமாய் கைக் கொண்டேன். பையவே படித்தகால் பல ஆக்கங்கள் கண்ணுற்றேன். இருப்பினும் தைமகளுக்குத் தனித்து வரவேற்பில்லை. கைலாஸின் கனத்த ஆக்கமில்லை. மையலில் பிறந்த கவிதை "எதைப் பாடுவேன்?" கனந்தான். காலபலன்கள் என்றும் போல் கலலைத்து நிற்கின்றன. கோலமிடும் கவிச்சரங்கமும் சூறைவிலா ஆட அரட்டையும், அரி அண்ணு பதில்களும் உண்மையினை உதிர்த்திருக்க திரட்டிய 'அறுவை'கள் வேறு நகையாக நகைக்க... சிறுகதைகளும் சின்னத்தலைங்களை வெளிக்காட்டி நின்றாலுள் "கூடர்" இருமாதச் சுமையின்றி இத்தனை தாமதமாய் பிறந்திருப்பது.....!

செல்வி கங்கா - மங்கை,
சரசால், சாவகச்சேரி.

** ** *

கூடரின் தரத்தைப்பற்றி ஒரு சந்தேகம். இளைய தலைமுறைக்கு களமீ அமைத்துக் கொடுப்பதை நாம் வரவேற்கிறோம். ஆனால் முத்திரை பதித்த எழுத்தாளர்களான செங்கை அழியான், அ. பாலமனோகரன், எஸ். அகஸ்தியர், செ. கணேசலிங்கம், கே. ஆர். டேவிட் போன்றவர்களின் சிறுகதைகளைக் காணாமே இதன் குற்றவாளிகள் எழுத்தாளர்களா? அல்லது கூடர் நிர்வாகத்தினரா? அவர்கள் தான் குற்றவாளிகள் என்றால் கூடர் மூலம் அவர்களுக்கு அழைப்பு விடுகிறேன்.

வண்ணியூர் ஆனந்தன்,
கனகராஜன்குளம், மாங்குளம்.

** ** *

கார்த்திகை மாதச் கூடர் வாசித்தேன். குடுகுடுப்பையின் உளறல் என்னையும் உளற வைத்துவிட்டது. காவலாரின் "ஊருக்குத் தான்" கதை கூடரிற்கு சிகரம் வைத்தது போலிருந்தது. தாமரைச்செல்வியின் 'இலட்சியவாதிகள்' ஏனோ கதையென்று புலப்படவில்லை. வெறும் கலவையாக இருந்தது. இருந்தும் இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு கூடர் இடமளிக்கும் பத்திரிகை என்று போற்றப்படுவது ஏனோ மாறி மாறி நன்கு அறிமுகமாகியவர்களின் கதைகளைத்தான்... அது கதையாக இல்லாவிட்டாலும் இடமளிக்கிறது. எத்தனையோ இளம் எழுத்தாளர்கள் தாம் அனுப்புவின ஏதனையும் கூடர் இடம் அளிப்பதில்லை என குறைபடுகிறார்கள். மேலும் மேலும் நன்கு அறிமுகமானவர்களின் கதைகளையே பிரசுரிக்கிறீர்கள். இதனால் இளம் எழுத்தாளர்கள் ஆர்வத்துடன் எழுத முடியாமலுள்ளது. என்னப் போல் இன்னும் எத்தனையோ பேர் இதனை கேட்கிறார்கள். இளம் எழுத்தாளர்களை அறிமுகப்படுத்தி அவர்களின் ஆக்கங்களுக்கும் இடமளியுங்கள். வளர்ந்து வருகின்ற கூடரில் சிறு சிறு தவறான விடயங்களும் நடப்பது வேதனைக்குரியதுதான்.

ய. செல்வராணி,
செல்வாசகர், அடம்பன்.

** ** *

மார்கழி, தை கூடரில் அறுவை, கவிச்சரங்கள் முதல் சிறுகதை, மணிக்கதை இலக்கியச் சோலை, கவிஞர் நீலாவாணனின் வேளாண்மை காவியம், காலபலன்கள், அரி பதில்கள், அரட்டை மொத்தத்தில் கூடரின் ஒவ்வொரு பக்கமும் கூடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கின்றன. அத்துடன் ஆசிரியரின் கவனத்திற்கு, முதல் பக்கத்தில் 33ம் பக்க ரொட்டர்ச்சி எனவுள்ளது. 33ம் பக்கத்தில் இல்லை. இரண்டு இதழ்களிலும் இதே நிலை இதற்கு என்ன நடந்தது.

செல்வி பரமேஸ் பழனிவேல்
கேர்கல்ஸ் எஸ்டேட், உடபுசல்லாவ.

** ** *

CHUDAR

(கலை இலக்கியத் திங்களிதழ்)

வள்ளுவராண்டு: 2013

வெளியீடு:

சுடர்: 8

சிலோன் நியூஸ்பேர்ப்ஸ் லிமிட்டெட்,

ஒளி: 11, 12

194 ஏ, பண்டாரநாயக்க மாவத்தை

மாசி — பங்குனி 1983

கொழும்பு—12.

தொடக்கம்: சித்திரை 1975

தொலைபேசி: 23411

‘பேய்க்காட்டல்’ நாடகம் வேண்டாம்!

ஸ்ரீலங்கா நாடாளுமன்றத்தில் நடைபெற்ற வரவு செலவுத்திட்ட விவாத உரைகளில் முழுக்கம் எழுப்பிய நம் தலைவர்களின் பேச்சுக்களை அவதானித்தவர்களுக்கு ‘பேய்க்காட்டல்’ என்ற அரசியல் நாடகத்தின் தாற்பரியம் மிக எளிதாக புரிந்திருக்கும்.

வழக்கம் போலவே பாராட்டுக்களையும் கண்டனங்களையும் மாறிமாறி வாரி விசிய சங்கதிகள் பற்றி நாம் இங்கு சொல்ல வரவில்லை. அதுதான் வருடாவருடம் நடைபெற்று வரும் கைங்கரியம் ஆச்சே. இரு பெரும் உண்மைகளை பகிரங்கமாக ஏற்றுக் கொண்ட பச்சாதாப பேச்சுக்களைத்தான் இங்கு குறிப்பிடுகிறோம்.

மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகள் வெறும் பெயரளவிலான வெற்று வேட்டுச் சபைகள்தான் — இயங்க முடியாத அதிகார மற்ற சபைகள்தான் என்பதை பகிரங்கமாகக் கூறி தாம் ஏமாந்து விட்ட சோணகிரித்தன்மையை பல தமிழ்ப்பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் வெளிப்படுத்தி ஸ்ரீலங்கா அரசிடம் ‘இரந்து’ நின்ற சம்பவம் பெரிய வேடிக்கையாகும். மற்றொரு வேடிக்கை — “ஜனநாயகியுடன் ஒன்றாக அமர்ந்திருந்து தேனர் அருந்தியதைத் தவிர, பேச்சுவார்த்தையில் இணங்கப் பெற்ற எந்த ஒரு கோரிக்கையானும் செயலுறும் பெறவில்லை” என அப்பாவித்தனமாக திரு. அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் உண்மையை வெளிப்படுத்தியது.

மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகளை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது. என விநயமாக வேண்டி நின்றபோது, “மாவட்ட சபைகள் தமிழீழத்துக்கு மாற்றீடான சபைகள்; அதன் அதிகாரங்கள் பற்றி வெளிப்படையாக சொன்னால், அது சிங்கள மக்கள் மத்தியில் பிரச்சினைகளை தோற்றுவிக்கும் எனவே பொறுத்திருந்து பாருங்கள்” என்று கூறினார்களே, இன்று என்ன நடந்திருக்கிறது?

ஜனநாயகியுடன் பேச்சு வார்த்தைக்கு புறப்பட்ட சமயம் — இது வெறும் ஏமாற்று நாடகம் என நாம் கண்டித்தபோது என்ன கூறினார்கள். “பேச்சு வார்த்தை மூலம் சாதிக்க முடியாத பல விடயங்களை சாதிக்கக் காட்டப் போகிறோம்” என வீராப்பு பேசினார்களே, இன்று என்ன நடந்திருக்கிறது—?

‘பாராட்டப் பாதையிலிருந்து திசைதிரும்பி ‘பேச்சு வார்த்தை’ பாதைக்கு எம்மை ‘பேய்க்காட்டி’ வழி நடந்த தலைவர்களுக்கு ஸ்ரீலங்கா அரசு ‘பே பே’ காட்டியிருக்கிறது.

இப்படி எங்களையும் ஏமாற்றி தாங்களும் ஏமாறும் தலைவர்களும் தலைமைத்துவமும் தமிழ் மக்களுக்கு தொடர்ந்தும் தேவை தானா என்பதை ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டிய கால கட்டமீது.

தமிழ் மக்களும், தமிழிளைஞர்களும், தமிழ் மதகுருமார்களும், தமிழ் அறிஞர்களும் வரலாறு காணாத துயரங்களுக்கும், அச்சுறுத்தல்களுக்கும் அரசு பயங்கரவாதத்துக்கும் இலக்காகி துயர வாழ்வின் விழிப்பிற்கே சென்றுவிட்ட இந்திலையில், பழைய வீரப்பிரதாபங்களை பனுகொடையில் அறுசுவை உணவுடன் தடுப்புக்காவலிலிருந்த பழைய வரலாறுகளை கூறி தவறுகளை மூடிமறைப்பது நியாயமாகுமா?

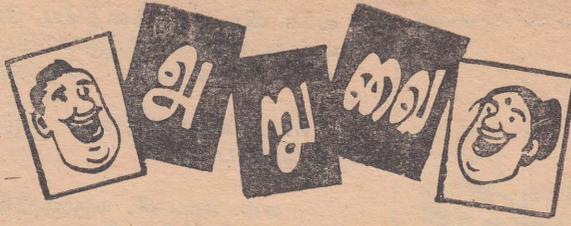
அமைச்சர் செ. இராசதுரை கூட பனுகொடை தடுப்புக்காவலிலும், சிறையிலும் இருந்தவர்தானே — அவரும் ஒரு முன்னாள் நாள் ‘தியாகி’ தானே, அதற்காக அவர் தற்போது விடும் தவறுகள் எல்லாம் சரியாகி விடமுடியுமா?

எனவே ‘பேய்க்காட்டல்’ நாடகத்தை தொடர்ந்தும் நடத்த முனையாது தமிழ் மக்கள் இட்ட ஆணையை செயற்படுத்தும் ஆக்கபூர்வமான — தீட்சணியமான காரியங்களில் த. வி. சூ. தலைமை இதயசத்தியுடன் ஈடுபடவேண்டும் என விநயமுடன் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

படைகொண்டு பரம்பரையின் மானம் காப்பாய்!

தரணியிலே	தமிழ்மரபு தனி லுதித்த தன்மானத் தாய்க்குலமே! தயவாய்க் கேளும்!
மரணமது	மானிடர்க்கும் மண்ணில் வாழும் மற்றெல்லா உயிர்களுக்கும் வருதல் திண்ணம்
வரலாறு	கண்டதமிழ் மீண்டும் வாழ வழிசமைத்து வரலாற்றைப் படைத்தா லென்ன?
ஆடவரின்	அனுபவிப்புப் பொருளாய் மட்டும் அரிவையரே அகிலத்தில் வாழ லாமோ?
நாடாரும்	நரிக்கூட்டம் நம்பண? பாட்டை! நசுக்குவதைக் கண்டும்நீ நடக்க லாமோ?
வாடாத	மலர்மேனி வனிதாய் நீயும்! வாட்டும் தீசுகடராக வளர்ந்தா லென்ன?
மூவேந்தர்	காலத்தில் வாழ்ந்த எங்கள் முத்தமிழர் பெண்களுக்கு மட்டும் தானா!
“சா”வேந்திச்	சரித்திரங்கள் படைப்ப தற்கு சளைக்காத தன்மான உணர்வு உண்டு?
பாவேந்தர்	புகழ்ந்துன்னைப் பாட்டுப் பாட படைகொண்டு பரம்பரையின் மானம்காப்பாய்
வளைகுலுங்கும்	கைகளிலே வனிதாய் நீயும்! வாள் துலங்க நடைபயின்றால் வான் பணியும்!
அளையாத	மலர்மேனி அரியின் வீரம்! அடையாதோ! அமர்க்களத்தில் அடையும் திண்ணம்
விளையாத	பெரு வீரம் விளையும் அங்கே! வீணர்தம் உயிர்எமனின் வீட்டுக்கேகும்
செஞ்சாந்துப்	பொட்டுக்கு பதிலாய் நீயும்! செருக்களத்தில் பகைவர்தம் குருதி பூண்பாய்!
அஞ்சாத	நெஞ்சோடு அழகுப் பெண்ணே! அடியெடுத்தால் நிச்சயம் அகிலம் ஆள்வாய்
பஞ்சாகப்	பறந்தோடும் பகைவர் கூட்டம்! பாரினிலே! தமிழோங்கிப் பறந்து வாழும்!

— நிலாதமிழின்தாசன் —

உலகம் கெட்டுவிட்டது

“உலகம் நன்றாகக் கெட்டுப் போய் விட்டது” என்று சினந்தார் ஒருவர்.

“எப்படிக்கண்டுபிடித்தீர்கள்?” என்றார் மற்றவர்.

முன்பு “தீப்பெட்டியைத் தட்டினால் குச்சி மாத்திரம் எரிந்தது. இப்போது தீப்பெட்டியைத் தட்டினால்... பெட்டி பத்தி எரிகிறது குச்சி பேசாமல் இருக்கிறது.” என ஆச்சரியப்பட்டார்.

“பெட்டியாவது எரிகிறதே எனத் திருப்திப்பட வேண்டாமோ” புறு புறுத்தபடி சென்றார் கேட்டவர்.

— குமார்தபால் —

ஒருவர்: உங்க மகள் “கலியாணம் செய்துவை என்று அமுதாளே? இப்போது எப்படியிருக்கிறாள்.

மற்றவர்: அவளுக்கு ஒரு ‘கலர் டெலிவிஷன்’ வாங்கிக்கொடுத்தேன் கல்யாணத்தை மறந்து விட்டாள்.

ஒருவர்: ?.....?

சோதி: ஏனடி இப்படி ஊசி மாதிரி மெலிந்து விட்டாய்?

கௌரி: அப்பா எனக்கு ‘ஓசி’யில் மாப்பிள்ளை பிடிக்கப்பார்த்தார். சரிவரவில்லை. அதனால் நான் ஊசிமாதிரி இளைத்து விட்டேன்.

சோதி: ?.....?

— சுதிர்தம்பிழையா —

மாணவன்: “எல்லா ஆசிரியர்களையும் விட படிப்பிக்கிறது எனக்கு நல்லாய் பிடிச்சிருக்கு சார்”

ஆசிரியர்: “ஆ..... அப்படியா?”

மாணவன்: “ஆம் சார் நீங்கபடிப்பிக்கும் போது எனக்கு நல்லாய் நித்திரை வருகுது”

— வன்வியூர் சுலோஜனா —

ஆசிரியர்: ராமு நீ பாடமாக்கிய கொன்றை வேந்தன் இரண்டு சொல் பார்க்கலாம்?

ராமு: அன்னையும் பிதாவும் பின்னடிக்கு இடைஞ்சல். தியேட்டரை தொழுவது சராவும் நன்று.

* * *

காதலி: அத்தான் இப்படியே எத்தனை நாளைக்கு காதலிக்கிறது?

காதலன்: ஏன்?

காதலி: கெதியா கல்யாணப்பிரச்சினையை வீட்டாருக்கு தெரியப்படுத்துங்கோவன்.

காதலன்: என்ன அவசரம் கொப்பர் 1½ லட்சம் என்டாலும் உன்ரை பேரிலைபோட்டன் காசாக

காதலி: ...?.....?.....?

* * *

தாய்: டேய் சுதன் இந்தா கொப்பிகளுக்கு பிறவுண்பேப்பர் கெதியா உறைபோடு

மகன்: வேண்டாம் அம்மா அப்பா வாங்கி வைச்ச சினிமாப்புத்தக போனஸா வந்த கிறீதேவி, சிறீப்பிரியாவின்ரை படங்களில் உறை போட்டுவிட்டன்.

தாய்: ?.....?.....?

— அளவையூர் எஸ். கௌரி —

O O O

பெண்: ஏன் உங்களுக்கு கண் தெரியாதா? பெண்கள் மட்டும் தான் குளிக்கலாம் என்று போர்ட்டுப் போட்டிருக்கே

ஆண்: சொறி நான் குளிக்க வரவில்லை...

பெண்: ஆ..... அப்ப எ.....

ஆண்: உடம்பை கொஞ்சம் கழுவிக்கொள்ள.....

— எம். எஸ். வெண்தா —

O O O

முதலாளி: என்னப்பா மனேஜர்... நம்ம கடைமுன் ஆட்களெல்லாம் இரும்புப் பொதுகளோடு வந்து நிற்கிறார்களே...?

மனேஜர்: போர்ட்டில், “இன்று இருப்ப எடுக்கப்படும்” என்று எழுதுவதற்கு தவறுதலாக “இன்று இரும்பு எடுக்கப்படும்” என்று எழுதிவிட்டார் சிப்பந்தி...

— சுதிர மானிக்கம் —

அரி

புதுவகைகள்

செல்வன் பி. அருளானந்தம்
சித்த விஷ வைத்தியசாலை,
சீனக்குடா.

கே: திருகோணமலை மரவட்டம் தற்போது பறிபோய்க் கொண்டு இருக்கிறதே. இதற்கு த. வி. கூட்டணி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையா?

ப: இல்லை. எந்த ஒரு பிரச்சினைக்கும் நேரடி நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டுத் தீர்ப்பை காட்டி வந்த ஒரே தலைவர் தந்தை செல்வா அவர்களே. அவரின் வழித்தோன்றல்கள்தாமே எனக்கூறிக் கொள்ளும் நம் தலைவர்களுக்கு மேடையில் ஏறினால் மட்டுமே வீரம் வருகிறது. செயலில்...? வவுனியா புத்தர் சிலை விவகாரம் இதற்கு சான்று.

கே: இலங்கையில் பல பாகங்களில் இருந்து வந்து கோணைஸ்வரர் ஆலயத்தில் தற்கொலை செய்து கொள்கிறார்கள் பாவிக்கள் இதன் காரணம் என்ன?

ப: ஆண்டவன் சந்திதானத்தில் தம் ஆவியைப் போக்கிக் கொள்ளும் இவர்கள் பாவிகளா? இல்லை காதல் பித்தர்கள். இதனால் தான் கடலையே தம் துணையாக்கிக் கொள்கின்றனரோ?

கே: தமிழ் ஈழப்பிரச்சனை தற்போது கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பாக மாறிவிட்ட கையாகி விட்டதாம்?

ப: ஆம்! தமிழ்த்தலைவர்களை பொறுத்த வரையில் மட்டும்.

கே: அரி நண்பரே! நானும் என் மனைவியும் உங்கள் வீட்டிற்கு விடுமுறைக்கு வர எண்ணியுள்ளோம். வந்தால் வர வேற்பீர்களா?... அல்லது?...

ப: தாராளமாக வாருங்கள். வந்தால் வர வேற்காமல் விட்டு விடுவேனா, என்ன?

கதிர் தம்பிராஜா,
18/2, எல் வீதி,
மட்டக்களப்பு.

கே: வவுனியா இறம்பைக்குளத்தில் நடந்த பொலிஸ் காரர்களின் 'வீரபிரதாபங்கள்' எப்படி?

ப: பவே ஜோர்! பேடிகள் பெண்களிடம் கூட தம் வீரப் பிரதாபங்களை காட்டி விட்டார்கள்.

கே: ஸ்ரீலங்காவின் ஜனாதிபதியின் "புதிய தார்மீகம்", பற்றிச் சில வரிகள் சொல்லுங்களேன்?

ப: சர்வசன வாக்கெடுப்பில் தோல்வியைத் தழுவி சிங்களம், பிக்களுக்கு ஒரு நீதி; இதே தோல்வியை தழுவி மட்டுநகர், கல்குடா, மூதூர் தொகுதி தமிழ் பேசும் எம். பிக்களுக்கு இன்னொரு நீதி இதன் மூலம் ஸ்ரீலங்கா வேறு தமிழ் ஈழம் வேறு என அவர் பிரித்துக் காட்டியிருப்பதே புதிய தார்மீகமாகும்.

கே: ஒரு பெண்ணுக்குக் கணவனை விடப் பெரியது எதுவுமில்லை. அப்படியிருந்தும் கண

வனை விடத் தந்தையே மேல் என்று முடிவெடுக்கும் பெண்களை என்னதான் செய்வது?

ப: தங்களுக்கு என் ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்!

எம். எஸ். வி. கருணாநிதி
புன்னைச்சோலை,
அமிர்தகனி,
மட்டக்களப்பு.

கே: உங்கள் சுடர் என்னை மிகவும் சுவர்ந்தமைக்கு காரணம் எனக்கே புரிவில்லை. அப்படி என்ன வசியம் செய்து வெளியிடுகின்றீர்கள். அந்த வசிய முறையைக் கூறுங்கள் ஒரு பெண்ணை நான் வசியப்படுத்தவேண்டும்.

ப: தாங்கள் வசியப்படுத்த நினைக்கும் பெண்ணுக்கு, மாதாமாதம் சுடரை வாங்கி இலவசமாக அன்பளிப்பு செய்து வந்தால் போதுமே அவள் தானாகவே வசியமாகி விடுவாள்!

ப: அண்ணா தெரியாமல் தான் கேட்கிறேன். உண்மையில் உங்கள் மூனையின் நிறை எவ்வளவு திட்டவட்டமான நிறையைக் கூறுக?

ப: நீங்கள் எப்போதிலிருந்து 'மூளை' வியாபாரம் செய்யப் புறப்பட்டிருக்கிறீர்கள்? எவருக்குமே என் மூளையை நிறுத்து விற்க நான் தயாராக இல்லை. வேறு வேலை ஏதாவது இருந்தால் பாருங்கள்.

"வவுனீநகர் கலைராஜன்"

கே: நடக்கவிருக்கும் மாநகரசபை, நகரசபை தேர்தலில் தமிழ் ஈழத்தில் ஸ்ரீலங்கா அரசின் நிலை என்ன வாகும்...?

ப: கேலிக்குரியதாகும்.

கே: மலரும் தமிழ் ஈழத்தை என் கண்களால் கண்டுவிட்டுத் தான் இறக்க வேண்டுமென்பது என் ஆசை, அந்த ஆசை நிறைவேறுமா...?

ப: ஆம்!

கே: பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டிருக்கும் ஆண்களைப் பற்றி நான் கவலைப்படுவதில்லை. அக்கா நிர்மலாவை நினைக்கும் போது வருத்தமாக இருப்பதுண்டு தங்களுக்கு...?

கே: வணக்கத்துக்குரியவர்கள், கல்விமாண்கள், அக்கா நிர்மலா ஆகியோரைக் கூட காட்டுமிராண்டிச் சட்டத்தின் துணை கொண்டு காவலில் வைத்திருப்பது கண்டு நீங்கள் மட்டுமா கவலைப்படுகிறீர்கள். தமிழீழ மக்களே இரத்தக் கண்ணீர் வடித்து கொதித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

கே. முத்துலிங்கம்,
கோவுஸ்ஸ,
எல்ல.

கே: தோட்டத் தொழிலாளிக் கு மலையகத் தந்தையும் தர்மிஷ்டரும் விமோசனம் தேடித் தருவார்களா?

ப: இவ்விருவருமே மலையக மக்களால் விமோசனம் பெற்றவர்கள் ஆனால் மக்களுக்கு...?

மா. வில்வம்,
அச்சவேலி வடக்கு.

கே: ஜே. பி. பட்டம் சிங்கள ஏகாதிபத்தியத்தின் அடிமைச் சின்னம்; இதை மாணமுள்ள தமிழன் உதறித்தள்ள வேண்டும் என்று மேடைக்கு மேடை முழங்கிய கூட்டணியினர் சிலர் இப்போது அப்பட்டத்தை இரந்து பெற்றுச் சூடிக்கொண்டிருக்கிறீர்களா?

ப: ஆமாம்! இதை விட வேறு வெட்கக்கேடு என்ன இருக்கிறது?

செல்வி கலைமாமணி,
காரைநகர்.

கே: சேனப்பிசாசை வெறுக்கும் பெண்ணொருத்தி, வட்சக்கணககில் சேனம் வாங்கும் ஆடவனை திருமணம் செய்வது பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

திறமையும் மூளையும்

அனடோல் பிரான்ஸ் என்பவர் பெரும் இலக்கியவாதி பிரபல எழுத்தாளர். இவர் இலக்கியத்திற்காக நோபல் பரிசு பெற்றவரும் கூட. 1924 ஆம் ஆண்டில் இவர் இறந்தவுடன் இவர் மூளையை அளவெடுத்துப் பார்த்தார்கள். இவர் மூளை மிகமிகச் சிறியதாக இருந்தது இவர் மூளையின் எடை இரண்டு பவுண்ட் நான்கு அவுன்சு மட்டுமே இருந்தது. திறமைக்கும் மூளையின் எடைக்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

மா. சீவமணி,
காரைநகர்.

ப: 'மாப்பிள்ளை'களை இலட்சக்கணக்கில் 'வில்லை' கொடுத்து வாங்குவோரால் திருமணம் என்பதே இன்று 'பிஸ்னஸ்' ஆக மாறி விட்டது. இதனால் பாதிக்கப்படுவோர் ஏழைப்பெண்களே.

கே: ஆக்கங்களின் தரத்தைப் பார்க்காது ஆக்கியவர்களின் "தலை"யைப் பார்த்துப் பிரசுரிக்கும் பத்திரிகை ஆகியவர்களை எப்படி லர்ணிக்கலாம்?

கே: எனக்கு நன்கு தெரிந்த ஒருவர் காதலினால் ஏற்பட்ட தோல்வியினால் வாழ்க்கையில் விரக்தியடைந்துள்ளார். ஆறுதல் வார்த்தைகள் சொல்லியும் கேட்பதாக தெரியவில்லை. எனவே அரி அண்ணா அவருக்கு நீங்களாவது மனம்மாறி நல்வாழ்வு வாழ ஆறுதல் வார்த்தைகள் கூடர் மூலமாக கூறுங்களேன்.

ப: என்ன? கேள்வியின் நோக்கம் வேறு போல் தெரிகிறது. "தலை" நன்றாக இருந்தால்தானே எழுதும் படைப்பும் தரமாக இருக்கும். ஆனாலும் புதிய எழுத்தாளர்களுக்கும் நான்களும் அமைத்துக் கொடுத்து வருவதை தாங்களும் ஒப்புக்கொள்வீர்கள் என நினைக்கிறேன்.

எஸ். நாகராஜா,
செக்கட்டிப்புலவு.

ப: வாழ்க்கைக்கு தேவைப்படுவது ஒரு துணைதான். இதை காதலித்தும் பெறலாம், காதலிக்காமலும் பெறலாம். காதல் தோல்வி என்று இடிந்து போயிருக்காமல் விரைவாக ஒரு வாழ்க்கைத் துணையை தேடிக்கொண்டு அவர் மேல் அன்பு மழை பொழியச் சொல்லுங்கள் தங்கள் நண்பரிடம்.

கே: கவிஞர்களால் உணர்ச்சிமிக்க கதை, கவிதை போன்றவை தான் எழுதமுடியும். செயலில் அப்படி வீரம் இல்லை என நான் நினைக்கிறேன் தாங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

கே: தர்மிஷ்டரின் திருமலை விஜயத்தின் போது தி. வி. கூட்டணி எம். பி. திரு. சம்பந்தன் வரவேற்று புகழ்மாலை சூட்டியதன் மர்மம் என்ன?

ப: நம் நாட்டிலுள்ள சில கவிஞர்களை வைத்து இப்படி முடிவு பண்ணி விட்டீர்கள் போல் தெரிகிறது. இது தப்பான அபிப்பிராயம். அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்த புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன், விடுதலைக் கவி பாரதியார் ஆகியோரை நினைவுறுத்திப் பாருங்கள்!

ப: 'குரு' எவ்வழியோ சிஷ்யரும் அவ்வழி!

மி. அருள்மொழிராஜா,
நிலாவெளி-3.

அ. இ. த. காங்கிரஸ்

பொதுச் செயலாளரின் கடிதமும்

அதற்கான எமது பதிலும்

ஆசிரியர்,
"சுடர்"

கொழும்பு-12.

ஐயா,

1982 ஐப்பசி, கார்த்திகை "சுடர்" "ஆசிரியர் கட்டுரையை"க் கண்ணுற்றேன். எமது கட்சி அகில இலங்கை என்ற நாமத்தை கொண்டிருப்பதற்கு "சிலோன் நியூஸ் பேப் பர்ஸ் லிமிட்டெட்டும்" இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியோடு உறவாகும் உங்கள் போன்றவர்கள் த. வி. கூட்டணிப்பிரமுகர் திரு. வி. என். நவரத்தினம் தமிழீழ ஆணையின் பின்பும் அனத்திலங்கை சமாதான நீதவான் பதவி யினை ஏற்றுக் கொள்கையில், எழுப்பும் கேள்விகள் கேலிக்கூத்தாக அமைகின்றது. மற்றவர்களை சுத்தப்படுத்துவதற்கு முற்பட முன் தங்களைச் சுரண்டிச் சுத்தப்படுத்துவது மிக மிக அவசியமானதாகும்.

ஸ்ரீலங்காவின் ஜனாதிபதித் தேர்தலை முற்று முழுதாக தமிழ் மக்கள் நிராகரிக்க வேண்டுமென்று ஐப்பசி இதழில் கூறிவிட்டு அந்தத் தேர்தலில் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஸ்ரீலங்கா ஜனாதிபதி ஸ்ரீலங்காவில் ஒரு சர்வஜன வாக்கெடுப்பை நடாத்த கட்டளை இட்ட பொழுது தமிழ் மக்கள் அச்சர்வஜன வாக்கெடுப்பில் பங்குகொண்டு அதற்கெதிராக வாக்களிக்க வேண்டுமென்று தங்களின் கார்த்திகை இதழில் கேட்டுள்ளது இன்னொரு கேலிக்கூத்தாகும். உங்களுடைய ஸ்ரீலங்கா, தமிழீழம் என்ற வாதம் அப்பொழுது எங்கே போயிற்று?

1977 பொதுத் தேர்தலில் நான் நேர்மையற்ற தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியை எதிர்த்தேன்யொழிய "தமிழீழக் கொள்கையை" எதிர்க்கவில்லை என்பதை அப்பொழுது நான் ஆற்றிய பேச்சுக்களைப் பார்த்தால் தெளிவாகும். தமிழ் ஈழம் என்பது த. வி. கூட்டணி தேர்தலுக்காக இரவலாக வாங்கிய ஒரு கோஷம் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

அன்று வட்டமேசை மாநாட்டைப் பற்றி சீர்க்க தரிசனமாக நான் பேசியதை இன்று நேர்மையற்ற கூட்டணி முற்றுமுழுதாகப் பின்பற்றுகிறது, அதற்கு ஏற்பாடு செய்யு

மாறு அரசைக் கோருகிறது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

தமிழீழ ஆணையை 1977 ஆம் ஆண்டில் தான் முதன் முறையாகத் தமிழ் மக்கள் வழங்கினார்கள் என்றால், 6.2.75 இலும் 4.2.76 இலும் தங்களுடைய ஸ்தாபகர் செல்வநாயகம் காங்கேசனதுறை உபதேர்தலில் அந்த ஆணையிறப்பிக்கப்பட்டதென்று கூறியது எந்த தர்க்கரீதியில் பொருத்தமானது?

மக்கள் விடுதலை முன்னணியும் நவசம சமாஜ கட்சியும் பிரிந்துபோகும் சுயநிர்ணய உரிமையை அனுமதிக்கமாட்டார்கள் என்று திட்டவாட்டமாகக் கூறியுள்ளார்கள். பின் எதற்காக மக்களை ஏமாற்றுகிறீர்கள்?

ஸ்ரீலங்கா ஜனாதிபதித் தேர்தலை தமிழ் மக்கள் நிராகரிக்க வேண்டும் என்று தங்கள் ஐப்பசி ஆசிரியர் கட்டுரையில் கேட்டுக் கொண்டுவிட்டு, "தமிழ் மக்கள் அத்தேர்தலைப் பகிஷ்கரிக்காது இருந்திருந்தால் முடிவு வேறு விதமாக அமைந்து இருக்கலாம்" என்று கார்த்திகை ஆசிரியர் கட்டுரையில் நீங்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது, தங்களது தெளிவற்ற சிந்தனையையே காட்டுகின்றது. எதற்காக "ஸ்ரீலங்காவில்" நடந்த ஒன்றைப் பற்றி ஐப்பசியில் சிந்திக்காதவொன்றைப் பற்றி கார்த்திகையில் சொந்தம் கொண்டாடக்கிளம்பி விட்டீர்கள்?

ஜனாதிபதித் தேர்தலின்போது வாக்காளர் அட்டையை சிலோன் நியூஸ்பேப்பர்ஸ் லிமிட்டெட்டின் உரிமையாளர்களில் ஒருவரான திரு. எஸ். வி. சந்திரகாசன் எரித்து ஆடிய நாடகத்தை எதற்காகச் சர்வஜனவாக்கெடுப்பின் போதும் ஏன் கையாளவில்லை? ஸ்ரீலங்கா ஜனாதிபதித் தேர்தலின் போது உரியகாலத்தில் பொதுத்தேர்தல் நடத்தப்படும் என்று வாக்குறுதி அளித்தபொழுது எந்தப் பொதுத் தேர்தலைக் குறிப்பிட்டார்கள்? ஸ்ரீலங்காவின் பொதுத்தேர்தலா? தமிழ் ஈழத்தின் பொதுத் தேர்தலா?

சர்வசன வாக்கெடுப்பைக் கொண்டு வருவதற்கு தைரியம் யூ. என். பி. க்குக் கொடுத்தது கூட்டணிதான். தமிழ் ஜனாதிபதித் தேர்தலில்

வாக்களிக்கக்கூடாது என்று கூட்டணியினரும், உங்களைப் போன்றவர்களும், வேறு சில இயக்கங்களும் கூறிய தீர்க்க தரிசனமற்ற செயலால் தான் யூ. என். பிக்கு முதற் சுற்றில் 52.9 சதவீதத்தைப் பெற்று வெல்லக்கூடியதாக அமைந்தது என்பதை உலக நாடுகளும் அதன் சஞ்சிகைகளும் கூறியிருக்கின்றன. ஏனதமிழ்நாட்டின் ஆனந்தவிகடன் கூட அதன் 14-11-82 இதழில் என்ன கூறியிருக்கின்றார்கள் என்று பார்த்ததன் பின்னர் கூட உங்களுக்கு ஞான உதயம் ஏற்பட்டதா? அன்றேல் இன்னமும் புரியவில்லையா?

என்னை, அயலானை விமர்சிப்பதை விட உங்களுடைய வீட்டில் நடப்பதைப் பற்றிச் சற்றுச் சிந்தியுங்கள். தங்களுடைய உரிமையாளர்களில் ஒருவரான திரு. சந்திரகாசன் 1980 ஆகஸ்டில் கூட்டணி வவுனியா பொதுச் சபைக் கூட்டத்தில் மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகள் பற்றி கண்டித்து எதிர்த்தும் விட்டு, 1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் கோப்பாய் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் ஸ்தானம் வெற்றிடமாகிய போது கூட்டணி மேடைகளில் ஏறி மாவட்ட சபைகளை ஆதரித்து பேசியதை ஞாபகமுட்ட விரும்புகின்றேன். வெற்றிடம் நிரப்பப்பட்டதன்பின் அச்சபைகளை மீண்டும் கண்டிக்கத் தொடங்கியதையும் நீங்கள் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஏன் ஸ்ரீலங்கா ஐந்திபதித் தேர்தலில் குமார் பொன்னம்பலம் போட்டியிட்டபடியால் தமிழ் மக்கள் பகிஷ்கரிக்க வேண்டும் என்று கூறி விட்டு குட்டிமணி போட்டியிட்டால் அந்நிலை மறுபரிசீலனை செய்யப்படவேண்டும் என்று திரு. சந்திரகாசன் கூறியதை மறந்து விட்டீர்களா?

அண்மையில் நடந்த சர்வஜன வாக்கெடுப்பின் போது, திரு. சந்திரகாசன் என்றுமே கண்டறியாத மெனனத்தைச் சாதித்தது மட்டுமல்லாமல், அவரது வாக்கு அட்டையை எரித்து நாடகமாடாமல் விட்டதோடு, வாக்களிப்பு நிலையத்திற்கு சென்று வாக்களிக்க எத்தனித்தது ஏன்? மிகவிரைவில் வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதியில் வெற்றிடம் வரப்போகின்றது என்பதாலா? அல்லது தமிழ் மக்களுக்கு மிகக்குறுகிய ஞாபகசக்தி என்ற நினைப்பிலா?

உங்களுடைய அரசியல் எதிரியாக நான் இருந்தாலும் என்னுடைய கருத்தை உங்களுடைய வாசகருடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்று மிகவும் தயவாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப்பண்பு உங்களிடம் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கின்றமையால் தான் இந்த வேண்டுகோளை விடுகின்றேன்.

இப்படிக்கு,

உண்மையுள்ள,

ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம்

(சுடர் மூலம் பதில்)

திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் (ஜூனியர்)

அவர்கட்கு,

அன்புடையீர்,

தங்கள் கடிதம் கிடைக்கப் பெற்றேறும் அப்படியே இங்கு பிரசுரம் செய்து அதற்கான பதிலையும் தருகிறேன்.

தங்கள் கடிதத்துக்கு பதில் அளிக்கமுன், மிகமுக்கியமான ஒரு விடயத்தை தங்கள் மனதில் நினைவுறுத்த விரும்புகிறேன். தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியுடன் இணைந்திருந்த "அகில இலங்கை" தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சி தங்கள் கைவசம் வந்த பின் நீங்கள் வெளியிட்ட கொள்கைப்பிரகடனத்தை மிக நிதானமாக ஞாபகப்படுத்திப் பாருங்கள்.

'ஐக்கிய இலங்கை' என்ற தங்கள் தந்தையாரின் கொள்கையையே தாங்கள் தொடர்ந்தும் கடைப்பிடிக்கப்போவதாக கூறியதோடு, தமிழீழப் பிரிவினை பரந்து வராமல் தமிழ் மக்களுக்கு பெரும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தும் எனவும் கண்டனக்களை விடுத்தீர்கள் த. வி. கூட்டணியுடன் தங்கள் தந்தையார் இணைந்திருந்தாலும் பிரிவினையை அவர் விரும்பவேயில்லை என விதண்டவாதம் புரிந்ததையும் நீங்கள் மறந்திருக்க மாட்டீர்கள் என நினைக்கிறேன்.

திரு. அமிர்தலிங்கத்துக்கு எதிரான 'டர்யல் அட்பார்' நீதிமன்றத்தில் தமிழர்களின் சுயநிர்ணய உரிமை, இறைமை பற்றி மிகத் தொடர்பு தெளிவாக தங்கள் தந்தையார் வாதிட்டு எடுத்துரைத்தது வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

பிரித்தானியாவின் தொடர்பிலிருந்து முற்று முழுதாக விடுபட்டு புதிய அரசியலமைப்பை சிங்கள மக்கள் யாத்ததன் மூலம், தமிழ் மக்கள் தம் பழைய அரசரிமையை அதாவது இதுவரை காலமும் இழந்திருந்த தன்னாட்சி இறைமையை மீண்டும் தானாகவே பெற்றுள்ளனர் என்பது அந்த நீதிமன்றத்தில் நிலை நாட்டப்பெற்றது.

நாடறிந்த இந்த சங்கதியை சிறுதேசிக்காய் என நினைத்து சேர்ந்றில் மறைத்தல் நீங்கள். அதாவது தமிழீழப் பிரிவினையை தங்கள் தந்தையார் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என நீங்கள் அன்று பகிரங்கமாக கூறியதோடு 'ஐக்கிய இலங்கை' என்ற பத்தாம் பசலிக் கொள்கையையே தொடர்ந்தும் விடாப் பிடியாகப் பிடித்து நின்றீர்கள். இதை தங்களால் மறுக்க முடியுமா?

இனி உங்கள் கடிதத்துக்கு வருவோம்

'சிலோன்' என்ற சொல்லையும் இலங்கை தமிழரசுக்கட்சி என்ற பெயரில் உள்ள

'இலங்கை' என்ற பதத்தையும் தங்களின் 'அகில இலங்கை' என்ற நாமத்தோடு ஒப்பிட முயன்றிருப்பதுதான் மிகவும் கேலிக்கூத்தான ஒரு செயலாகும்.

சிலோன் — அல்லது இலங்கை என்ற பதத்துக்கு ஈழம் என்றும் பொருள்படும். இலங்கை என்பது பல அரசுகளைக் கொண்ட தீவாக முன்பு இருந்தது. பிரித்தானியர் எம்மை அடிமைகளாக்கும் வரை இலங்கை ஒரு நாடாக இருந்ததில்லை என்பது தாங்களும் அறிந்ததே. இலங்கை என்பது ஒரு நாடல்ல; இரு நாடுகளைக் கொண்ட ஒரு தீவு என்பது தமிழன்னையின் சிறு குழந்தைக்கும் கூட தெரிந்த ஒரு விடயமாகும். இன்னும் தங்களுக்கு விளக்கமாக சொல்லப் போனால் தமிழீழம் — ஸ்ரீலங்கா இரண்டையும் உள்ளடக்கிய தீவுக்கு பெயர் தான் இலங்கை. எனவே இலங்கை என்ற தீவு சிங்களவர்களுக்கு மட்டும் சொந்தமானதல்ல என்பதை நீங்கள் இனிமாவது தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

எனவே தமிழீழக் கோரிக்கையை முற்றுமுழுதாக ஏற்றுக் கொள்ளும் தாங்கள் 'அகில இலங்கை' என்ற நாமத்தை இனியாவது தவிர்த்துக் கொள்வதுதான் அழகு. இதை ஏற்றுக்கொள்வீர்களா?

அனத்திலங்கை சமாதான நீதிவான் பதவிகளை தமிழர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்பதே எமது நிலையாகும். த.வி.கூ. பிரமுகர்கள் மேற்படி பதவிகளை ஏற்றுக்கொண்டு வருவதை அவ்வப்போது நாம் கண்டித்துத் தாள் வந்திருக்கிறோம். இனிமேலும் கண்டிப்போம்.

மற்றது, ஸ்ரீலங்கா ஜனாதிபதி தேர்தலையும், ஜனநாயகத்துக்கு சாலுமணி அடித்த சர்வசனவாக்கெடுப்பையும் ஒரே தரையில் வைத்து நீங்கள் எடைபோட்டிருப்பதும் வேடிக்கையான கேலிக்கூத்தாகும்.

ஸ்ரீலங்காவை ஆளும் ஜனாதிபதி ஒருவரை தேர்ந்தெடுப்பதற்காக நடைபெறும் ஒரு தேர்தலில் தமிழ் மக்கள் பங்கேற்கக் கூடாது என நாம் கேட்டதில் எவ்வித தவறும் இருக்க முடியாது. திரு. ஜே. ஆர். ஜெயவர்தனாவோ அன்றி திரு. எச். ஆர். பி. கொப்பேகடுவாவோ தமிழ் மக்களின் ஆதரவுடன் ஆட்சி அரியணையில் அமரக் கூடாது என நாம் விரும்பியது உறுதியான நிலைப்பாடாகும். எனவேதான் ஸ்ரீலங்கா ஜனாதிபதி தேர்தல் என்ற ச(ங்)கதிக்குள் புருந்து குட்டையைக் குழப்பிய உங்களையும் நாம் கண்டித்தோம்.

நடைபெற்று முடிந்த 'சர்வசனவாக்கெடுப்பு' என்பது ஜனநாயகத்துக்கு சாலுமணி அடிக்க எடுத்த முயற்சி என்பதாலும், இந்த வாக்கெடுப்பில் எந்த ஒரு அபேட்சகரும் போட்டியிடாததாலும், ஜனாதிபதி தேர்தலுக்கு மாறுபட்ட ஒரு தேர்தல் என்பதாலும் தமிழ் மக்கள் தம் எதிர்ப்பைக் காட்டவேண்டும் என நாம் கோரிக்கை விடுத்தோம். அதாவது ஸ்ரீலங்கா ஜனாதிபதியின் நோக்கிற்கும், அரசுக்கும் தமிழ் மக்கள் சங்கடத்தை தோற்றுவிக்கவேண்டும். தடைக்கல்லாக இருக்கவேண்டும் என நாம் விரும்பியது எவ்விதம் கேலிக்கூத்தாக இருக்க முடியும்?

ஸ்ரீலங்காவில் ஜனநாயகம் எக்கேடு கெட்டாலும் நமக்கென்ன? என நீங்கள் வாதிடலாம். தமிழ் மக்களின் 'இறைமை'யை பலவந்தமாக பறித்திருக்கும் ஒரு நாட்டில் ஜனநாயகம் நிலைத்திருக்கவேண்டும் என நாம் விரும்பினோம். ஏன் நீங்களும் தான் விரும்பினீர்களே, இதிலென்ன தவறு?

1977 பொதுத் தேர்தலில் த.வி.கூ. தமிழீழ அரசை மீள்விப்பதற்கான ஆணையைக் கோரி நின்றபோது, தாங்கள் அதனை எதிர்த்து போட்டிக்கு நின்றீர்கள். அன்றைய தேர்தலில் தமிழீழக் கொள்கையை நீங்கள் எதிர்க்கவில்லையென்றால் ஐக்கிய இலங்கை வட்டமேசை மகாநாடு என்றெல்லாம் ஏன் கொள்கைப்பிரகடனம் செய்தீர்கள். நீங்களும் தமிழீழக் கோரிக்கையை முன்வைத்து போட்டிக்கு நின்றிருக்கலாமே, அரசியல் வரலாற்றை நீங்கள் திசை திருப்ப முயல்வது நாகரீகமான செயலல்ல. '1977ல் நேர்மையற்ற கூட்டணியை எதிர்த்தேன்? என்று கூறுகிறீர்கள் அந்த நேரத்தில் கூட்டணி நேர்மையற்ற செயலெதையும் புரிந்திடவில்லை. பாராளுமன்றத்தேர்தலில் அபேட்சகராக நிற்க தங்களுக்கு 'டிக்கட்' தரவில்லை என்பதாலா இவ்விதம் கூறுகிறீர்கள்? நீங்கள் குறிப்பிடுவது போல் 'நேர்மையற்ற கூட்டணி'யிடம் ஏன் தேர்தலில் நிறுத்துமாறு இரந்து நின்றீர்கள் பதில் சொல்ல முடியுமா?

'தமிழ் ஈழம் என்பது த.வி.கூ. ட்டணி தேர்தலுக்காக இரவலாக வாங்கிய ஒரு கோஷம்' என்று குறிப்பிடுகிறீர்கள். உங்களுக்கு மட்டும் அது சொந்தக்கோஷமோ? தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியிடமிருந்து நீங்கள் தான் இரவலாக அந்தக்கோஷத்தை தற்காலிகமாக பெற்றுள்ளீர்கள் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம் ஆகும்.

வட்டமேசை மகாநாடு, பேச்சு வார்த்தை என்பதெல்லாம் எமக்கு புளித்துப் போன சங்கதிகள். வட்டமேசையோ,

சதுர மேசையோ எந்த மேசை மகாநாடும் நமக்கு விடிவுதராது என்பதே என் கருத்தாகும். 'தங்கள் தீர்க்க தரிசனமான பேச்சை கூட்டணி மூற்று முழுதாசு பின்பற்றுகிறது' என்று நீங்கள் கூறுவது மூலம், தமிழீழக் கோஷம் நீங்கள் கடன் பட்ட கோஷம்தான் என்பது நிரூபணமாகிறது.

தந்தை செல்வா அவர்கள் தீர்க்கதரிசனமும் எதிர்காலத்தை முன் கூட்டியே எடைபோட்டு நோக்கும் ஆழ்ந்த சிந்தனைக்குமுரியவர் என்பது தமிழினம் ஏற்றுக் கொண்ட முடிவாகும். 'ஐக்கிய இலங்கை' பற்றி என்றுமே அவர் சிந்தித்ததில்லை. சமஷ்டி அரசியல் மூலம் 'தமிழரசு' கானவே ஆரம்பத்தில் அவர் விரும்பினார். தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் இணைந்து வாழ முடியவே முடியாது என்பது நிரூபணமாகியதும் தனித்தமிழ் நாடு அவர் நெஞ்சில் உதயமானது. காங்கேசன் துறை உபதேர்தலில் மக்கள் அளித்த தீர்ப்பே 1977ல் அனைத்து தமிழீழ மக்கள் ஆணையாக மாறியது. இதில் மாறுபட்ட தர்க்க வாதத்துக்கு இடமில்லையே.

மக்கள் விடுதலை முன்னணியும் நவசமசமாஜக் கட்சியும், மற்றும் இதர இடதுசாரி இயக்கங்களும் தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை பகிரங்கமாக ஏற்றுக்கொண்ட பின்னர்தான், 'ஐக்கிய இலங்கை' என்ற கனவுலகத்திலிருந்து நீங்கள் விடுபட்டீர்கள் என்பது நாடறிந்த சங்கதி" மக்களை ஏமாற்றுவது நீங்களா, நாங்களா என்பது தமிழினம் மிக நன்றாகவே புரிந்து கொண்டுவிட்ட விடயமாகும்.

"தமிழ் மக்கள் அததேர்தலைப் பகிஷ்கரிக்காது இருந்திருந்தால் முடிவு வேறு விதமாகவும் அமைந்திருக்கலாம்" என்று நான் குறிப்பிட்டது ஒரு ஹேஸ்யமே. அதாவது தமிழ் மக்கள் நீளைத் திருந்தால் தர்மிஷ்டரை தர்மசங்கடத்தில் ஆழ்த்தி யிருக்கலாம் என்ற மேலெழுந்தமான ஒரு ஹேஸ்யமே. அதற்காக; ஜனாதிபதி தேர்தலை தமிழ் மக்கள் நிராகரிக்கவேண்டும் என்று நாம் கோரியது யிழையானது என்று அர்த்தமாகாது. அவர்கள் செய்தது சரியான செயலே.

தமிழ் மக்களின் பகிஷ்கரிப்பினால்தான் 52.9 சதவீத வாக்குகளை முதல் சுற்றிலேயே ஐ.தே.க பெற்றமுடிந்தது என்ற வாதம் சரியானதாக இருக்கலாம். ஐ.தே.க. 71 சதவீத வாக்குகளை பெறமுடியாது போய் இருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும்? திரு. எச். ஆர். பி. கொப்பேகவே ஜனாதிபதியாக வந்திருப்பார். இந்த கொப்பேகவே உங்களுக்கு மாமனா? அன்றி மச்சானா? ஆனந்த

விடகள் மற்றும் சஞ்சிகைகளைக் காட்டி ஏன் இப்படி உளறுகிறீர்?

தமிழ் மக்கள், 'கொப்பேகவே' ஜனாதிபதியாவதற்கு ஜனையோயிருக்க வேண்டும் என்ற ஞான உதயம் தங்களுக்கு ஏற்படுவதற்கு காரணம் என்னவோ? யாமறியோம்.

திரு. சந்திரகாசன், தங்களைப் போன்று பதவிப்பித்து தலைக்கேறிய பச்சோந்தியல்ல என்பது நான் சொல்லித்தான் தெரியவேண்டுமென்பதில்லை. அவர் பாராளுமன்ற பதவிக்காக பல்லிளித்து திரிந்தவருமல்ல. சிபார்சுக் கடிதங்களுடன் நாயாக அலைந்தவருமல்ல. பதவி ஆசை இருந்திருந்தால் தமிழ் தலைவர்களின் 'செல்லப்பின்னையாக' இருந்து என்னுடைய பதவி என்ற விளையாட்டுப் பொம்மையை பெற்றிருக்க முடியும். ஆனால் அவரோ தமிழ் இளைஞர்களின் தமிழீழத்தின் திருவநட்சத்திரமாக ஒளிவிடுகிறார். அவருக்குத் தேவை பதவியல்ல; தமிழ்மக்களின் விடுதலையே.

இதயசத்தியுடன் தமிழ் இளைத்தின் விடுதலைக்காக பணிபுரியும் திரு. சந்திரகாசன் மேல் குற்றம் சுமத்துவதற்கு தங்களுக்கு சிறிதளவுகூட அருகதை இல்லை என்பதே எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம் ஆகும்.

தங்கள் குற்றச்சாட்டை எமது வாசகர்களின் முன் வைத்துள்ளோம்.

இப்படிக்கு
உண்மையுள்ள
ஆசிரியர்

திருடனை பயங்காட்டிய சிரிப்பு!

பிரான்சிலுள்ள சார்டு என்ற ஊரில் ஒரு மூகமுடியணிந்த கொள்ளைக்காரன் தபால்நிலையம் ஒன்றினுள் புகுந்து அங்கிருந்த காஷியரிடம் துப்பாக்கி முனையில் பணத்தைக் கொடுக்கும்படி மிரட்டினான். காஷியர் அவனுடைய மூக்கின் அமைப்பைப் பார்த்து விட்டுத் தன்னால் அடக்கிக் கொள்ள முடியாமல் ஒவென்று சிரித்ததால் கொள்ளைக்காரன் என்ன செய்ய வது என்று புரியாமல் துப்பாக்கியை போட்டுவிட்டு ஓடிவிட்டானாம்.

வேலை தேடி....

“உ”-ன்ர வயதுப் பொடிய
எல்லாம் குடும்பப் பொறுப்
போட உழைச்சு குடும்பத்
தைக் காப்பாற்றுது
கள் நீ சும்மா ஊதாரியா
ஊர்சுத்திக் கொண்டு திரியி
றியே வெட்கமா இல்லை”

தாயின் வழக்கமான ஏச்
சுக்கள் அவனது காதுகளில்
ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.
தாய் அவனை ஏசாது விட்டா
லும் கூட ஏதோ ஏசுவது
போல்தான் அவனது காது
களுக்குக் கேட்கும் ஆனால்
அவற்றுக்கெல்லாம் மசிபவ
னல்ல அவன். இப்படி எத்தனை
நாள் எத்தனை விதமாகத்தான்
ஏசி விட்டான். ஆரம்பத்தில்
அவனின் ஏச்சுக்கள் அவனது
நெஞ்சத்தைத் துளைத்தது
என்னமோ உண்மைதான்.
ஆனால் இப்போது அவனுக்கு
அது பழகி விட்டிருந்தது.

தகப்பன் இறந்து நாலு
வருடங்கள் கழிந்து விட்டன.
இந்த நாலு வருடங்களில்
இரண்டு வருடங்களை அவன்
க. பொ. த. சாதாரண தரப்
பரீட்சைப் படிப்பில் கழித்துக்
கொண்டிருந்ததால் தாயிடம்
ஏச்சு வாங்க வசதிப்படவில்லை.
தந்தை இறந்ததோடு அவனது
ஒரே அண்ணனான சுந்தரம் படிப்
பை நிறுத்திவிட்டு தோட்டம்
வயல் என்று வேலை செய்யத்
தொடங்கி வீட்டைக் கவனிக்
கத் தொடங்கி விட்டான்.

பரீட்சை முடிந்து வீட்
டுக்கு வந்தபின் மிகுதி இரண்டு
வருடங்களுக்கு தினம் மூன்று
வேலை பூஜை தப்பாமல்
தாயின் வாயால் நடைபெறு
வது வழக்கமாகி விட்டது.
தாயின் ஏச்சுக்களால் தான்
தகப்பன் அத்தனை இளவயதில்
இறந்தாரோ என்று கூட
அவன் நினைப்பதுண்டு. தாயின்
ஏச்சுக்களைக் கேட்டுக் கேட்டு
அலனுக்கு அலுத்தே விட்டது

ஆரம்பத்தில் தாய் மட்
டுந்தான் ஏசினான். நாளடை
வில் வீட்டிலுள்ள நாய் கூட
அவனை வெறுப்போடு பார்த்
துக் குரைக்க ஆரம்பித்து விட்
டது.

ஓரு நாள் அவனது கடை
சித் தங்கை சுபா, அவள் கூட
மரியாதையில்லாமல் ஏசிவிட்
டான். ஏதோ சிறு பிரச்சினை
யால் அவன் தங்கையை ஏசி
அவள் “ஏதோ உன்ர உழைப்
பில நாங்கள் தின்னுறது
மாதிரி அதிகாரம் பண்ணு
றியே” என்று வாய்காட்டி முது
கிலும் கன்னத்திலும் நன்றாக
வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டாள்.
அவள் அப்படியே தாயின்
வார்ப்புத்தான். வாய் திறந்
தால் ஏதாவது நடக்கும்.
அன்று அவனுக்கு வந்த ஆத்
திரத்தில் அத்தோடு நிறுத்திக்
கொண்டதே பெரிய காரியந்
தான்.

அகவங்கள்

தங்கையை அடித்து விட்டு
வெளியேறியவன் நீண்ட நேர
மாக வீட்டுக்கு வர இல்லை.
சுபாவின் கன்னத்தில் பதிந்
திருந்த விரல் அடையாளங்
களைப் பார்த்த சுந்தரம் ஏங்
கிப்போய் விட்டான். அவ
னுக்கு சுபா என்றால் உயிர்.
அவனோடு தான் அவள் நித்
திரை செய்வதும் கூட. அன்று
மாலை வேலை முடிந்து வீட்

டுக்கு வர நன்றாக இருட்டி
விட்டது. சுபா அழுதழுது
தனியே நித்திரையாகி விட்
டான். நித்திரையாகக் கிடந்த
சுபாவின் கன்னத்தில் இருந்த
விரல் தழும்புகள் அவளை
ஆத்திரமடையச் செய்தது.

இந்திரன் வரும் வரை
தாயும் சுந்தரமும் காத்திருந்
தனர். தாயின் வாய் ஓயாமல்
இந்திரனை திட்டிக் கொண்டே
இருந்தது. அழுது அழுது முகம்
வீங்கிச் சிவந்த நிலையில் அரை
குறை நித்திரையில் இருந்தாள்
சுபா. இடையிடையே இப்
போதும் விகிவிக்கி பெரு
மூச்செறிந்து கொண்டிருந்
தாள் “பத்து வயதுக் குழந்
தையின்ர கன்னத்தில் இப்படி
அடிச்சிருக்கிறானே பாவி”
என்று சுந்தரத்தின் இத
யம் குமுறியது.

திடீரென வீட்டுக்குள்
இருந்து வந்த குரலைக் கேட்டு
சுபாவின் அருகில் சென்ற
சுந்தரமும் தாயும் அவள்வாய்
புலம்புவதைக் கேட்டுகண்ணீர்
வடித்தனர். “அண்ணாச்சி.....
அண்ணாச்சி... சின்னண்ணை.....
அடிச்சுப்... பேரீட்டான்
என்று நித்திரையில் புலம்
பினான் சுபா.

சந்தரத்தை அவள் அண்ணாச்சி என்றுதான் சொல்லமாக அழைப்பாள். அவளது வார்த்தைகளும், விக்கல்களும் முன்கல்களும், தாய்க்கும் சந்தரத்திற்கும் இந்திரன் மேல் ஆத்திரத்தையே மூட்டின.

“இன்டைக்கு ரெண்டில ஓண்டு தெரியோனும். அவன் இருக்கிறதெண்டா ஒழுங்கா இருக்கோனும். இல்லாட்டி இன்டையோட வீட்டை வீட்டு வெளிக்கிட்டுத் துலைஞ்சிடணும்... பச்சைப்பிள்ளையை இப்படிப் போட்டு அடிச்சிருக்கிறேனே... பாவி.....”

தாயின் வார்த்தைகள் ஓய முன் வீட்டினுள் நுழைந்தான் இந்திரன். தாய் வரவேற்புரை நிகழ்த்தி ஓய்ந்தான். சந்தரம் பாராட்டுரை வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் போதே சுபாலும் அவளுக்கு மூத்த சகோதரிகளும் விழித்து விட்டனர். என்ன நடக்கப் போகிறதோ என்ற பீதியில் விழி பிதுங்கப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். முடிவு... நன்றியுரையை கூறிவிட்டு இந்திரன் வீட்டை விட்டு வெளியேறினான்.

மூன்று நாட்களாக வீட்டுப் பக்கமே வராமல் ஒரு நண்பனுடன் தங்கியிருந்தான். சந்தரம் தேடி வந்து வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றான். அந்த இரவு வீட்டை விட்டு அவன் கிளம்பும் போதே சந்தரம் தடுத்துத்தான் பார்த்தான். ஆனால் தாயோ.....

“முதே வி..... எங்க போகப் போகுது. நாய்” வயிறு காய வலிய வந்து சேரும் போசாமல் வீடு”

என்று ஏசி தடுத்து விட்டான். ஆனால் மூன்று நாட்களாகியும் வீட்டுக்கு வந்து சேராமல் இருந்ததால் பயந்து போய் ஒருவாறு தேடிப்பிடித்து கூட்டி வந்தான் சந்தரம்.

அந்த நிகழ்ச்சியின் பின் அவனை வீட்டில் யாருமே ஏசுவதில்லை அவன் தன்பாட்டிலேயே திரிவான். தமயனோடு நின்று தோட்ட வேலைகள்

யாரும் இருக்கும் இடத்தில் இருந்து கொண்டால்...

அந்தக் குளத்தங்கரை ஆலமரத்தில் வந்து அமர்ந்த காகம் மீன் குஞ்சைப் பார்த்துக்கேட்டது.

“எப்படியப்பா உனது நீர் உலக வாழ்க்கை?”
“ஆகா! பிரமாதம் என் நீர் உலக வாழ்க்கைக்கு நிகர் “எதுவுமே இல்லை” என்றுகூறியமீன் குஞ்சு தொடர்ந்து... எப்படியப்பா உன் நில உலக வாழ்க்கை?” “அட, அடா! எப்படி அதைச் சொல்வேன். நில உலக வாழ்க்கைக்கு நிகர் நில உலக வாழ்க்கைதான்”!

“ஆ...! அப்படியா!! அப்படியானால் நீ நீர் உலக வாழ்க்கைக்கு வந்து பாரேன்.”

“நீயும் நில உலக வாழ்க்கைக்குவந்து பாரேன்...”
காகம் நீருக்கும் மீன் தரைக்கும் தாவியது... சிறிது நேரத்தில் இரண்டும் இறந்து போயின.

— குமார் தனபால் —

செய்வது அவனுக்கு கௌரவமாகத் தெரியவில்லை. கால் சட்டை போட்டுக் கொண்டு அரசாங்க உத்தியோகம் பார்க்க வேண்டும் என்ற துடி துடிப்பு.

ஆனால் கௌரவமானதாக அவன் கருதும் தொழிலைத் தேட அவன் கையாளும் வழிகள்தான் கௌரவமானதாக இல்லை. இன்றைய கௌரவம் ஒருவனது சமகால நிலையை வைத்து மட்டுமே நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அந்த நிலையை அடைய ஒருவன் கையாண்ட வழிகள் பற்றிக் கவலைப்படுவதே இல்லையே இன்றைய கௌரவம் பற்றி அவனும் உணர்ந்துதான் இருந்தான்.

க. பொ. த. சாதாரண திரத்தை நல்ல பெறுபெற்றுடன் சித்தியடைந்தும் இரண்டு வருடங்களாக அரசாங்க உத்தியோகமற்றநிலை, எப்படியும் அரசாங்க உத்தியோகம் பார்க்க வேண்டும் என்ற முடிவில் அவன் செய்யாத முயற்சி இல்லை.

காலச்சுழல் அவனை அலைத்தும்பாக்கியது. ஆசிரியர் வேலைக்கு ஐயாயிரம் கொடுத்து எடுபட்டதாக அவனது நண்பன்

ஒருவன் கூறும்போது அவனது உள்ளம் பெருமையால் களைத்தது. அவனை விடப் பெறுபெறு குறைந்தவன். ஐயாயிரம் ரூபாவால் தகுதி பெற்றுவிட்டான் என்று நினைத்து ஏங்கினான்.

சிந்தனைகள் அவனைத் தொடர தனது எண்ணத்தை நிறைவேற்றும் வழியில் புறப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான். ஆம் இப்போது அவன் போட்டிருக்கும் திட்டம் எப்படியும் வெற்றியளித்தே தீரும். உத்தியோகம் மட்டும் கிடைத்து விட்டால்..... வீட்டில் அவனுக்கும் செல்வாக்கு ஏற்படும். நாயும் அவனைப்பார்த்து வாலே ஆட்டும், தாயின் வாய்... ஒரு சேலை வாங்கிக் கொடுத்தால் அடைபடாதா என்ன. தங்கைகளுக்கு உடுப்பு.....

இன்றும் அவளைச் சந்தித்து விட வேண்டும், சந்தித்துக் கதைத்து..... அவளோடு கதைப்பதற்கென்றே கடந்த இரண்டு மாதங்களாக இரவு பக்கவாக சிங்களம் படிக்கிறான். மாவட்ட அமைச்சர் நினைத்தால் உத்தியோகம் எடுப்பது வெகு சுலபமான காரியம் என்ற பேச்சு வலுனியா எங்கும் அடிபட்டது. அவனும் அதை நம்பியேதான் தனது பாதையைத் திறந்திருந்தான்.

“வவுனியாவில் சிங்களப் பொடியள் எல்லாரும் உத்தியோகமாய் போட்டார்கள்” என்று அவனது நண்பன் கூறியது காதுகளில் நிரந்தரமாக ஒலித்துக் கொண்டது. அவளைக் காதலித்து திருமணஞ் செய்து கொண்டால் அவளது தகப்பன் மூலமாக மாவட்ட அமைச்சரிடம் அறிமுகமாகி உத்தியோகம் எழுத்து விடலாம், என்ற தனது சிந்தனையைச் செயல்படுத்த சென்று கொண்டிருந்தான்.

வவுனியாவிலுள்ள காமினி மகாவித்தியாலயத்தில் நடைபெறும் வெசாக் பண்டிகைக்கு சென்ற அவனது எண்ணம் அவனைச் சுற்றியே வட்டமிட்டது.

இன்று அவனோடு எப்படியும் கதைத்து விட வேண்டும் என்று துடிதுடித்தான். கடந்த சில நாட்களாக பார்வையில் கழிந்தது காலம். பின்பு கடிதம்.. இன்றுதான் முதன் முதலாக கதைப்பதற்கு முயற்சி செய்கிறான்.

மலரோடு வண்ண விளக்கின் ஒளிப்பிரவாகத்தில் தேவதை போல மின்னுகிறான். அவனது ஸீலா. அவன் மெல்ல மெல்ல அவளருகே சென்றான். புன்சிரிப்போடு பின் வாங்கி விட்டான். போதுமென்ற மனமோ..

அவனைக் கடந்து போனவன் சிறிது நேரத்தில் அவன் எதிர்பாராத விதமாக அவனுக்கு பின்னே இருக்கும் பைப்பில் தண்ணீர் குடிக்க வருகிறார்கள். ஆம்..... அவன் தண்ணீர் குடிக்க என்ற சாட்டில் அவனைக் காண்கதைக்கத்தான் வருகிறான் என்பதில் அவனுக்கு எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை.

புன்னகைகளை பரிமாறிக் கொள்கின்றான். உடம்பெல்லாம் இன்பப்பூரிப்பு. அவனருகே வருகிறான் அவனுக்கு என்ன பேசுவதென்றே புரியவில்லை அவளது தோழிகள் சூராயடியில் கலகலப்பாக நின்று தண்ணீர் குடிக்கிறார்கள். அவன் மட்டும் அவனருகே வந்து நிற்கிறான்.

வது அதிகம் என்பது அவனுக்குத் தெரியுந்தான். ஆனால் இப்படி மிக அருகில் வந்து நிற்பது அவனுக்கு வெட்கமாக இருந்தது.

அரைகுறைச் சிங்களத்தில் அவன் கதையைத் தொடங்கினான். அவள் அவனது அரைகுறைச் சிங்களத்தை கேட்டுச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தாள். “லீலா... ஏன் சிரிக்கிறீர்கள்...” என மீண்டும் அரைகுறைச் சிங்களத்தில் கேட்டாள். அதற்கும் அவள் சிரித்தாள். அதற்குபின் கதைக்க அவனுக்குக் கூச்சமாக இருந்தது. “ஏன் தமிழிலேயே கதைக்கலாமே...”

என்று தமிழிலேயே அவள் கூறியபோது அவனுக்குத் தூக்கி வாரிப்போட்டது. இப்படி அழகாகத் தமிழிலே பேச அவளால் முடியுமென்றால் அவன் இத்தனை சிரமப்பட்டிருக்கத் தேவையில்லையே. “தல்லாத் தமிழ் கதைக்கிறியளே” என்றுள் சந்தோஷமாக. “ஏன் சிங்களப் பள்ளிக் கூடத்தில் படிச்சா தமிழை மறந்திடுவேணாமோ...”

“அப்படியெண்டா...”

“விட்டில விடிஞ்சாப் பொழுது படுமட்டும் தமிழில்தானே கதைக்கிறம். பிறகெப்படி தமிழ் மறக்கும்”

இதயத்திலே பேரிடி விழுந்தது அவனுக்கு. அப்படியென்றால்... இவள் இவள்.. தமிழ்ப் பொம்பிளையா... உத்தியோக ஆசையின் இறுதி முயற்சி இறுதி யாத்திரை செய்யத் தொடங்கியது.

சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு விட்டை நோக்கி விரைந்தான். அவனது கண்கள் மண்மேல் பதிந்திருந்தன.

(யாவும் கற்பனை)

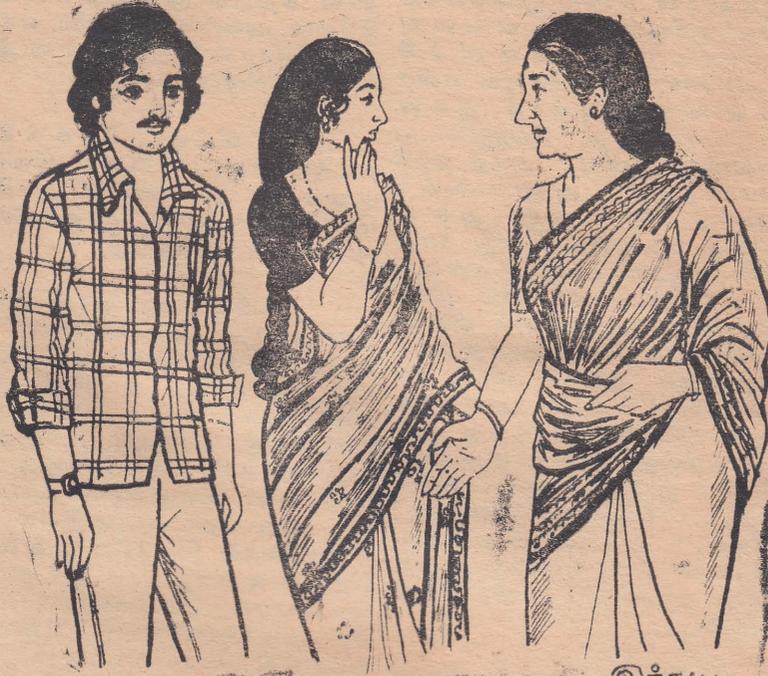
இரவு எட்டு மணி பாகிறது. வெள்ளை ஆடையில் கைபில்

சிங்களப் பெண்கள் ஆண்களோடு சகஜமாகப்பழகு

“கல்லாளுலும்!”

அமர்ந்தபடியே கண்ணாடியை தள்ளி விடுகிறேன்.

இந்த...

ரியூசன் சென்றலில் இருந்து ரியூசன் முடிந்து வரவே மாலை ஆறுமணி ஆகியிருந்தது. கைக்கடிகாரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு தோழிகளை பஸ்தரிப்பிற்கு போவதற்காக துரிதப்படுத்தியபடி ஸ்ரான்லி வீதியில் இறங்கி படபடவென நடக்கின்றோம்.

எப்படியாவது இருட்ட முந்தி வீடு போய் சேர்ந்தால் தான் நிம்மதி. இல்லாவிட்டால் அண்ணன் புகையிலை, மீள்காய்த் தோட்டத்தோடு பாடுபடுவது மட்டுமல்லாமல் ரோசலையிறறையும் எடுத்துக் கொண்டு ஊர் பஸ்தரிப்பிற்கு வந்து வீடுவார். அவரை வீணாக கடமைப்படுத்தக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய நோக்கம். “சாமியன் கோ” வடியில் வரும் போதே எங்கள் 781ஐ கவனிக்கிறேன். எங்கும் மின்சார விளக்குகள் பூட்டப்பட்டு இருந்தன. “ஓ..பஸ்...”! சொல்லியபடியே தோழிகளிடம் அவசரமாய் விடைபெற்றுக்கொண்டு ரோட்டைக்

கடந்து விறுக்கென்று வருகிறேன். எங்கள் பஸ்தரிப்பில் இரண்டுமூன்று ஆண்கள் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். பஸ் நம்பரை பார்த்துக்கொள்வதற்காக மெள்ள திரும்புகிறேன். “ஊர்காவந்துறை 777” என்று போட்ட போடப்பட்டு இருந்தது என் முகத்தில் அசடு சீ...வந்த கோபம்... மீண்டும் தளர்ந்த நடை...பஸ்தரிப்பில் வந்து நிற்

மண்டைதீவு :

— கலைச்செல்வி —

கிறேன். 6-15 க்கு நிற்கவேண்டிய பஸ் இப்போது 6-25 ஆகியும் வரவில்லையென்றால்... சீ உள்ளது ஒரே பஸ் அதுவும் இல்லையெண்டால்! எரிகிறது மனம். என் மன உளைச்சல் புரிந்து கொண்டது போல 781 ஆடி ஆடி வருகிறது. அதிகம் கிறவுட் இல்லை. ஆதலால் மிக ஆறுதலாக ஏறி எனக்குப் பிடித்த கோணர் சீற்றில் வந்து

வேர்க்க விறுவிறுக்க இறங்கி எங்கோ போய் விட்டு வந்த டிரைவர் பட்டென்று பஸ்சை எடுக்கிறார். நான் ஒரு நிம்மதி பெருமூச்சை விடுகிறேன். துரிதகெதியில் வந்த பஸ்புதிய பண்ணையடியில் ஒரு குலுக்கலுடன் நிற்கிறது. யாரோ சூறி இருக்க வேண்டும். என் பார்வை கண்ணாடிக்கு வெளியே திடீரென இறைச்சி நெடி... அதோடு சேர்ந்து. அன்னாசி மணம்...கலந்து மூக்கை பாடாய்ப்படுத்துகிறது. ஏதோ ஒரு சிந்தனையில் என் கவனத்தை பஸ்சுக்குள் திருப்புகிறேன். “...ஓ...அத்தான்...”! என்னுள் ஒரு மலைப்பு- கூர்ந்து கூர்ந்து பார்க்கிறேன். “அது எங்கள் பெரியத்தான்தான்...! எத்தனை வருசத்திற்கு பிறகு... நல்லாய் இளைச்சப்போய்... பிறகும் எதுக்கு எந்த முகத்தோட வாறாரோ தெரியாது” ஆத்திரம் நெஞ்சை எட்டி உதைக்க இன்று வீட்டில் என்ன கலம்பகம் ஏற்படப் போகின்றதோ என நினைக்க நெஞ்சம் ஏறி இறங்கிற்று. இத்தனைக்கும் அவர் என்னை கவனிக்கவே இல்லை. என் பார்வை வேறு திசையில்... மனம் மாத்திரம்...

இந்த மூன்று வருசமாய் பெரியக்கா எவ்வளவு நிம்மதியாய் பிள்ளைகளை ஒழுங்காய் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்புவதும்... அவர்களுக்கு பாடம் சொல்லி கொடுத்துதூங்கவைப்பதும்..... அம்மாவும் அண்ணனும் தோட்டத்துக்கு போக சமைத்து வீட்டு வேலைகளை கவனிப்பதுமாய் எத்தனை நிம்மதியோடு..... அந்த கொஞ்ச நிம்மதியையும் கெடுக்க என்றும் மீண்டும் சீ...செய்த கொடுமை பத்தாதே...” என் மனம் பண்ணைக் கடல் போஸ்துள்ளிக் குதிக்கிறது.

முன்பெல்லாம் அத்தர்ன் அக்கர்வோடு கோவித்துக் கொண்டு இருந்துவிட்டு இரண்டு கிழமைகளுக்குள்ளேயே அக்காவுக்கு விருப்பமான அண்ணு சியையும் வேண்டிக் கொண்டு

வந்து நிற்கும் போது உண்மை யிலேயே எமக்கு சிரிப்பாகத் தான் இருக்கும். ஆனால் அந்த பிரிவு இப்பழுன்று வருசத்துக் கும் நீண்ட விரிசலாய் தெரியும் போது.

அக்கா காதல் திருமணம் தான் அவள் அத்தானின் சுயருபத்தை அறியாது எதை நம்பி காதலித்தாளோ தெரியாது. காதலிப்பவனை கட்டிவிடுங்கள் என்று பிடிபிடித்தாள். அண்ணா இருவரையும் இணைத்தார். உடல் இணைந்ததால் பிள்ளைகள் உள்ளங்கள் மாத்திரம்... அடுக்கடுக்காக பிறந்த மூன்று பெண்பிள்ளைகளால் யோசனை... தந்த வெறுப்பு "சீ பிறந்தது பெட்டையே..." இது தான் முதல் பிரிவிற்கு அத்திவாரம். இந்தகசப்பின் பின்னால் பல பிரிவுகள். அக்கா முட்டை முடிச்சுகளோடு விட்டிருந்த ஓடி வருவாரை. அம்மாவின் தூய அண்ணாவின் தூய அறியுதலும், எமது கேட்கலையும் கேட்டு புளித்து போய் அவள் நிமிர்சையில், அத்தான் மீண்டும் வருவார். கட்டிப் போவார். அதன் பிறகு சில நாட்கள் அற்ப இன்ப நுகர்ச்சி தரும் இனிய சுகங்களில் அக்கா எல்லாவற்றையும் மறந்து இரண்டு வருடங்கள் இரண்டு பெண்பிள்ளைகளோடு குதூகலித்தாள். அப்போ தெல்லாம் எம்மைப்பற்றி அவளுக்கு நினைவு கூட வராது. நாங்களும் அவள் நல்லாய் இருந்தால் போதும் என இருந்து விட்டோம். அடுத்த பிள்ளையின் ஜனிப்பில்தான் அத்தான் ஆறுவது தடவையாக அக்கா லோடு மோதினார்.

அன்று ஒரு நாள் நடுநிசி மண்டையிலே குருதி வழிந்தோட அலங்கோலமான நிலையிலே அக்காவையும் பிள்ளைகளையும் பாடித்தபோதுதான் புரிந்தது. இந்த இரண்டு வருடத்துக்குள்ளும் அனுபவிக்க கூடாதவை யெல்லாம் அனுபவித்து வந்திருக்கிறாள் என்று அக்கா அண்ணனின் காலில் விழுந்து கோவென்று கதறினாள். "அண்ணை...! நான் செய்த தப்புக்கு நானே தண்டனை பெற்றுவிட்டேன்

அண்ணை... இனி இழக்கிறதற்கெண்டு எதுவுமே இல்ல... என்னால் தாங்க ஏலாது... இப்படி இப்படி பயங்கரமான குடிக்காரன் எண்டு முன்னாலே தெரிஞ்சிருந்தா... எவ்வளவு சுகமா... என்னை மன்னிச்சிடணை! என்னையும் என்ற பிள்ளைகளையும் நீ தான் காப்பாற்ற வேணும்... என்னால் இனிய அந்த நரசலோகத்தை அனுபவிக்க ஏலாது...! என்று அவள் வம்மி வெடித்த போது காதல்கள் ஓட்டையாய்... கண்ண்கள் ஓட்டி... கசங்கிய துணியோடு அக்காவையும் பிள்ளைகளையும் மதுவின் தீராத மயக்கத்தினால் துரத்தி விட்டவர் அல்லவா எங்கள் அத்தான். தன் மனைவியை அடித்து துன்புறுத்தியது மாத்திரமன்றி கிணற்றுக்குள்ளும் தூக்கி போட்ட மகாபாம்பல்லவா? மீண்டும் அந்தக் கொடிய செயலை செய்துவிட்டு மூன்று வருடத்தின் சமூகத்தில் திரும்பவும்....

பல் பிள்ளையார் கோவிலடியில் வந்து நிற்கிறது. எனக்கு எப்படி நேரம் போனதே தெரியவில்லை. இயந்

திரமாக மெல்ல மெல்ல இறங்குகிறேன். அதற்கிடையில் அத்தான் அவசரப்பட்டு இறங்கி நடந்து விடுகிறார். நான் சுற்றும் முற்றும் பார்த்துக் கொண்டு இல்லை. எங்கும் லேசாக இருள் பரவத் தொடங்கியிருந்தது.

நான் வீட்டை நோக்கி நடக்கிறேன். படலையை திறக்குமுன்பே அம்மாவின் ஆக்கிரோசமான குரல் காதுகளில் படாரென ஒலித்தது.

"தம்பி உமக்கு நான் மரியாதையாய் சொல்லுறன்"! அந்த மனுசன் இருந்தால் இப்படி ஒரு சங்கதி நடக்குமோ என்னமோ! எங்கட பிள்ளை வாழ்ந்தது போதும்... அது அநுபவிச்ச சீரழிவுப்போதும் இனிமேல் அவருக்கும் உமக்கும் எந்த தொடர்பும் இல்லை. நிம்மதியாய் இருக்கிற அவளை பிறகும் உருக்கூக்க நீர் வர வேண்டாம்...! அண்டைக்கே நீர் அடிச்சப்போட்டு கிணற்றுக்குள்ள போட்டிருந்த மாதிரிக்கு என் ரபின்...எ செ...த்.. திருந்தால்... உப்புடி வருவீரே எத்தனைதரம் மன்னிச்ச

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

துன்பக் குளோக்

தமிழக அரசின் ஆரம்பத்தின் மலர்களின் துன்பக் குளோக், துன்பக் குளோக் திறமுடைய இல்கள் தான் முன்னர் இவ்வண்ணத்திப்பூச்சி தோக்குகின்றது.

ஆங்கிய அமெரிக்காவின் குறுகிய சந்தங்களில் இதன் படித்த கட்டிடக் கரைபோரங்களில் எல்லாம் பிரமாண்ட கோற்றத்தை உடைய இக்கருமை நிற வண்ணத்திப்பூச்சி காணப்படுகிறது.

இதன் கருமைநிறத்தின் காரணமாக அது "துன்பக் குளோக்" எனும் பெயரைப் பெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது. இலையுதிர் காலத்தில் இவ்வளவு விரைவாக அது வெளியிலே காணப்படும் காரணத்தைப் பலர் வியந்துள்ளனர். ஆயினும், குளிர்சாலம் முழுதும் மரப்பொந்துகளிலும், தகரடப்பாக்களிலும் உங்களுக்கு நிலையிருப்பது இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

பரந்த திறகுகளை உடைய இப்பூச்சி குழந்தைகளுக்குப் பெரும் விளையாட்டாக அமைந்துள்ளது.

—பாலயூற்று அஷரா—

சம்! அத்தனைதரமும் நீர் பிழை விட்டீர்... இனி நாம் தான் சம் மதித்தாலும் இந்த ஜென்மத்திலும் அவள் சம்பதிக்க மாட்டாள். நீர் போகலாம்...! அம்மாவின் ஆத்திரம் இன்னும் அடங்கியதாய் தெரியவில்லை, அண்ணன் குடிலில் புகையிலைக்கு புகையூட்டிக் கொண்டிருந்தவர். விஜயம் புரிந்தோ என்னமோ எழுந்து வந்தார். நான் வீட்டுக்குள் நைசாக புகுந்து உடுப்பை மாற்றிக் கொண்டு நின்றேன். பெரியக்கா குசினிக்குள் அடுப்படியில் இருந்து யோசித்துக் கொண்டிருந்தாள். அக்காவின் மூன்று பிள்ளைகளும் விருந்தையில் படுத்து இருப்பது தெரிகிறது.

“விச: உன்னை என் ர தங்கச்சியை மூண்டு வருச இடைவெளிக்குப் பிறகு அனுப்பிவைச்சா..... நீ கட்டாயம் முந்தி செய்கதைத் தான் செய்ய வாய்! ஏனென்றால் நாய் வாலை நிமித்த ஆராலும் முடியாது! பிறகு நான் மனுசகைவும் இறக்கமாட்டேன். அதாவது தயவுசெய்து இப்படி ஒரு உறவு இருக்கு தெண்டினைப்பே இல்லாமல் நீ போந்து நல்லது. எங்களை விட என்ர தங்கச்சி தான் உறுதியாக இருக்கிறாள்...! நீ வேணுமென்றால் உமக் கெண்டு பிறம்பான வாழ்க்கையைப் தேடிக்கொள்ளலாம்.... ஏனென்றால் எங்களுக்கு மானம் தான் பெரிசு, பட்ட அவமானம் போதும்...! வாழ்ந்து அவள் அநுபவித்த சுகத்தைவிட வாழாவெட்டியாக இருக்கிறது நல்லது!” அண்ணன் குடிலுக்கு கிட்ட போய் உட்கார்ந்து விட்டார். அத்தான் எதுவுமே பேசவில்லை. அவர் மெல்ல படலையை மெள்ளமாக திறப்பது தெரிகிறது. அத்தான் போய்விட்டாரோ என்னமோ எங்கள் முற்றம் காள்.

எங்கள் வீட்டில் வழக்கமாக தெரியும் கலகலப்பும் சிரிப்பும் அன்று இல்லை. எல்லோரும் மூஞ்சியை தொங்க வைத்துக் கொண்டு என்னமோ சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். எனக்கு சிரிப்பு ஒரு புறம். “எல்லோரும் அத்தானை லட்சியம் பண்ணு த் மாதிரி கதைத்தார்கள்...! இப்ப மாத்தேன். அண்ணன் துடித்துப்

திரம் என்ன மலை போன மாதிரி..... உம்மெண்டு இருக்கினம்.....”!

அதே மூஞ்சிகளோடு சாப்பிட்டதும், சாப்பிடாமலும் இரண்டுமே கெட்டர்ன் நிலையில் படுக்கைக்கு போய் விட்டார்கள். ஆனால் பெரியக்கா மாத்திரம் சாப்பிடவேயில்லை, அழுவதாக காட்டிக் கொள்ளாமல் அழுது தான் இருக்கிறாள் என்பதற்கு சாயலாய் அவள் கண்கள் லேசாக சிவந்து, வீங்கி இருந்தது.

அந்த இரவு மிக விரைவில் உருண்டு போயிருக்கவேண்டும் காலே மிக கலகலப்பாக விடிந்து இருக்குமது. போர், வையை அகற்றிக் கொண்டே மெள்ள விழிக்கிறேன். அறை திறந்து போய் இருந்தது. எனக்கு ஒரே அதிர்ச்சி நிமிர்ந்து சட்டென்று உட்கார்ந்து அப்படியும் இப்படியும் பார்க்கிறேன். மேலும் மேலும் அதிர்ச்சி... “ஓ மை காட்...”

அக்கா அவள் படுக்கையில் இல்லை. கடைசிக் குழந்தை ரிசியும் இல்லை.....!

“பெரியக்கா...!” என்னை மறந்து ஆவென்று கதறுகிறேன். வாய் முடவிலில்லை... கண்கள் விரிந்தபடியே விக்கித்துப் போய் நின்ற என்னை அம்மா..... அண்ணா... சின்னக்கா... எல்லோரும் பதறி போய் ஓடிவந்து முற்றுக்கை இருகின்றனர்.

“அம்மா... பெரியக்காவையும்... ரிசியையும் காணவில்லை... ஐயோ எனக்கு பயமாக கிடக்கு ராத்திரி அந்த லூசும் வந்ததெல்லே... அவனால்தான் அக்கா...!” நான் விட்டி அழுகி

போய் வெளியே ஓடுகிறார் அடிவளவுக் கிணறு எல்லாம் ஓடி ஓடி பார்க்கின்றனர் அம்மாவும், சின்னக்காவும். அம்மாதலைமேல் கை வைத்து ஓவென்று கதறினாள். எனக்கு கால்கள் நிலத்திலே தால முடியாமல் பயத்தில் தில்லான ஆடியது. வெளியில் போன அண்ணன் வெறித்த பார்வையோடு படலையை கொர் என்று திறந்துகொண்டு ஓடி வந்தார். “...ஏன் கத்திறியன்... அவள் படுசனோடே போய் விட்டாளாம்.....! நல்லய்யா மாமா சொன்னவர்.....!” மேலும் சொல்ல முடியாமல் போய் விட்டார் அண்ணா. எனக்கோ முன்பிருந்த அதிர்ச்சியை விட இரட்டிப்பான அதிர்ச்சி..... “அக்கா... நீ... போய்ட்டியா...! கல்லைவிட உறுதியாய் இருந்தியே எப்படியுக்கா எல்லாதையும் மறந்து ஒரு நிமிசத்தில போனாய்! ஓ... பெண்மனமே.....!” என்னால் இந்த பெண்களைப்பற்றி ஒரு முடிவுக்கும் வரமுடியவில்லை. “அக்கா ஏன் போனாள்...? எதுக்கு போனாள்...? எப்படி போனாள்?” “இனி நாம் சம்மதித்தாலும் அவள் சம்பதிக்கமாட்டாள்” என்று அம்மாவும், எங்களவிட என்ர தங்கச்சிதான் உறுதியாக இருக்கிறாள்” என்று அண்ணாவும் சொல்லுமளவுக்கு அவனுடைய உறுதியான வார்த்தைகள் இருந்ததே.....! அவவுடைய நிழல் படுவதே பாவமென இருந்தவள் ஏன் இப்படி.....? ஓ... கல்லாலனும் கணவன்... புல்லானனும் படுசன் என்று நினைத்து விட்டாளோ? கல்லாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை..... புல்லாக இருந்தாலும் தேவையில்லை. அப்படி அரிக்கத்தனமாக இருந்ததன் படுசனை அவமதித்து பேசிய அம்மாவினதும் அண்ணாவினதும் வார்த்தைகள் தாள முடியாமல் இரக்கத்தோடு போய் விட்டாளா? ஏன்மோ எனக்குக் தெரிதவில்லை. ஆனால் ஒன்று இருக்கணவன் மனைவியை உறவு இருக்கிறதே அது தெர்வத்கால் நிச்சயப் படுத்தப்படுகின்றது என்பது மாத்திரம் உண்மை.

எங்கே அடிகள் அறிவாளர்கள்
அப்படியானால் ஏழைகளின்
அழுக்கை நீக்க வேண்டும் காண்பவர்கள் தங்கள்
இவர்களே?

யாருக்கு எழுதுகிறீர்?

— உடுத்துவதற் றீர். எஸ். சிவசுமரர் —

எங்களுக்குப் புரியாமல்
எதிர்கால சந்ததிக்காய் — சாகாத
இலக்கியம் படைப்போரே
தயவு செய்து பெட்டிக்கூர்
தாளிட்டு அவை வைப்பீர்! - நம்
பிழ்கால சந்ததிகள்
பெட்டி நிறந்தெடுத்துப்
பெருமதமாய்ப் போற்றட்டும்
நின்று மேடையெல்லாம்
நெற்றைத்திறன் பாட்டும்!
எமக்கும் அதில் பெருமையே
நன்றுதான் — ஐயன்மீர்!
இன்றெமை விட்டு விடும்.

இஸ்ஸை!

— செல்வநிதி. —

நினைவுகள் என்றும் அழிவதில்லை
நெருடல்கள் இனிமையைத் தருவதில்லை
மனதுக்குள் ஆசைகள் மடிவதில்லை
மலர்கள் யாவுமே காயப்பதில்லை
கலைகள் அனைத்தும் பரிப்பதில்லை
காதல்கள் எல்லாம் கவிவதில்லை
துன்பங்கள் என்றும் தொடர்வதில்லை
தொடர்ந்தவை நிலையாய் இருந்ததில்லை

மயத்துலகில் நீங்கள் மகிழ்வதற்கு
கொழுமபில் நீங்கள் மகிழ்வதற்கு
மலைவில் செடிகளே
நீங்கள் சொத்து சேர்ப்பதற்கு
ஏழையான்களே
நீங்கள் மகிழ்ந்து சிரியதற்கு
நாங்கள் அழுக்கேறும்

நீங்கள் நிறந்து வாழ்வதற்கு
நாங்கள் சாநிரேறும்
நீங்கள் அரசை ஆள்வதற்கு
நாங்கள் மடிக்கேறும்
காலம் வரும் காத்திருப்போம்
உலகமாய்றுவோம்
கண்ணியமாய் எமை அழைக்க
கற்றுத் தருகிரேறும்

அன்பு

— சென்னியூர் சுலோஜன —

அழிவிலா சூர்ணயலம்
ஆனந்த சாகரம்
இன்பத்தின் விளைநிலம்
இதயத்தின் ஊற்றெடுக்கும்
வாட்டம் தவிர்த்திடும்
வன்மை போக்கிடும்
இன்பமிகு சொற்களில்
இணைந்தே உருவாகும்
பாலெனவே உள்வாத்தில்
பண்டனே நிலைத்திருக்கும்
எல்லோருக்கும் உகந்த சொத்து
அன்பென்ற ஆணியுத்து

கைலாசபதிக்கு கண்ணீர் அஞ்சலி

— ஈழகணேஷ் —

விழிநடவீள்
சோகலழிகளில்
உப்புநீர்வழிகிறது
உளக்காய்
உப்பு - நீர் - வழிகிறது
உடல் தசையின்
உயிர்மயிர்குளிர்வதற்கு
உனதுமரணத்தின்
சோகத்திலே — நாம்
இன்னும் அழுது கொண்டிருக்க
கிரேறும்

எமது ஆசானே!
எமக்கு - நீ - சில
இலக்கியபாடங்களை
சொல்லுகிட்டுப்போயிருக்க
லாமே

ஓர் நல்ல
இலக்கியமேடையில்
நாம் பயணம் போகிரேறும்
அதனுள் — பெரிய ஓட்டை
இவ்வளவு பெரிய ஓட்டை
ஏன் — விழுந்தது
இலக்கியவிரல்களே —
இதை — நிரப்ப
யார வருவார்?

உன் மரணத்தின்
சத்தத்தைஎல்லாம்
இந்த — தென்றால்
பரப்பி வைக்கின்றது
நீ, பேசிய —
இறுதிப்பேச்சில்
இலக்கிய உலகத்தைப்பற்றி
என்னேநினைத்தாயோ!
ஓரு தடவை வந்து
சொல்லிவிட்டு போய் விடு!

கருவூஞ்சுரநங்குளம்

இப்படியே இவர்கள்..

— என். கே. இராஜரத்தினம் —

இங்கே ஜனநாயகம் பற்றிச் சில ஜன நாயகர்கள் வாய்க்கு வந்தபடியே வார்த்தை ஜாலம் காட்டிட்டு பேசாமல் பெட்டிப் பாம்பாய்ப் பதுங்கிடுவர் எதிரொலியாய் எங்களைச் சில வெறி நாயகர் இன வெறிக்குக் கிடைத்த இறைச்சித் துண்டுகளாய்ப் பாவித்து நாங்கள் இம்சிக்கப் படுகின்றோம் எங்களின் உயிர்கள், உடைமைகள் தீயில் பொசுக்கி உடன் பிறப்புக்களின் கற்பை அபகரித்து கனி கொள்வதுவே இவர்களின் கவனமெல்லாம் இருந்தும் எங்கள் ஜன - நாயகர்களின் வாய்மட்டும் ஓயவில்லை ஆம் அவர்கள் தான் துப்பாக்கிவீரர்கள் காவல் செய்ய சொகுசான பங்களளவில் பாதுகாக்கப் படுகின்றனரே! என்னை எங்கள் அனுபவிப்புக்களை எங்கே அவர்கள் அறிவார்கள்? அப்படியானால் ஏழைகளின் அழுதகண்ணீர் போய் காண்மவர்கள் தங்கள் இவர்களோ?

கள்ளத் தொணியின் புலம்பல்

— வேம்பை ம. ஸ்ரீ குருகன் —

கள்ளத் தொணி என்று சொல்லும் கயவர் கூட்டமே கள்ளத் தொணி இல்லா விட்டால் தண்டாட்டமே வேடன் தீரிந்த காடழித்து வேந்தன்க்கினோம் நாட்டில் வளம் செழிப்பதற்கு செடியை நாடினோம் காரில் நீங்கள் செல்லதற்கு நாங்கள் நடக்கின்றோம் காலே நீட்டி படுப்பதற்கு நாங்கள் விறிக்கின்றோம் நீங்கள் விக்கி குடிப்பதற்கு நாங்கள் தவிக்கிறோம் நீங்கள் உண்டு கவியப்பதற்கு பசியில் துடிக்கிறோம் நீங்கள் வீடு வாங்கிடவே வயத்தில் வாழ்கிறோம் கொழுமடில் நீங்கள் கசிழ்வதற்கு மலையில் கிடக்கிறோம் நீங்கள் சொத்து சேர்ப்பதற்கு

எங்கள் திறமை

— முருகு —

எங்கள் திறமைகள் எண்ணிலடங்கா! அவற்றில் இரண்டு இதன் கழுவிடு ** மணகல் கொண்டு வீடுகள் கட்டி வாழலாம் என்றுதான் அன்று நாம் கண்டோம்! இன்றோ நாங்கள் செங்கற்களையும் சூரை ஒடுகளையும் மண்மேசையும் கலையும் குமெந்தினையும் உணவுடன் அளவாய்க் கலந்து உண்ணலாம் என்றறிந்துள்ளோம்! **

மின் குமிழுக்கு பின்னைய பாய்ச்சி ஒளியை பெற்றிட ஆய்ந்தறிந்தவர்கள் மலைநாட்டினர்! ஆனால் — பழுதடைந்த மின்சுமிழுக்கு நிலநெய் ஊற்றி பழந்துணியினிலே குநியுமிட்டு குமிட்டாலதில் ஒளிபெற்றிடலாம் என கண்டறிந்தவர்கள் எம்மவர்கள்தான்! **

எங்கள் திறமைகள் இப்படிப் பலப்பல! எடுத்து விசித்தால் எண்ணிலடங்கா! !

★

கைலாசபகிக்கு

ஒரு தந்தை தன் மைந்தனுக்கு உபதேசம் செய்கிறார்....

இதிலே, வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புவது என்பதை அவரால் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியவில்லை. அதற்கு முதலீடு செய்வதற்கு அவரிடம் அவ்வளவு பெருந்தொகைப் பணம் இல்லாதது ஒரு காரணம். தவப்புதல்வனை அப்படி அஞ்ஞாதவாசம் அனுப்புவதற்கு அவரது துணைவியார் ஒருப்படமாட்டார்—நெருப்பெடுப்பார் என்பது இன்னொரு காரணம்.

ஆக, வேலுப்பிள்ளைக்கு இப்போதுள்ள ஒரே யொரு வழி மகனுக்கு ஒரு கடை நடத்தக் கற்றுக்கொடுப்பதே என எண்ணிய வராய், அது பற்றி ஆலோசிப்பதற்காகத் தவலிங்கத்தைத் தமது திருமுன் அழைத்து தாய்-முன்னிலையில் தனது முடிவைத் தெரிவித்தார்.

“வெற்றிகரமாக வியாபாரம் செய்வது எப்படி அப்பா?” தவலிங்கம் தந்தையின் விளக்கத்துக்குப் பின்னர் இப்படி ஒரு கேள்வியைக் கேட்டான்.

வேலுப்பிள்ளை இவனைவிட சிறு வயதில் வியாபாரத்தை ஆரம்பித்த போது இப்படியாரிடமும் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டதில்லை. ஆனால் இவனுக்கு இப்போது கடை நடத்தக்கூட கற்றுக்கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறதே எனத் தன் தலைவிதியை நொந்தவராய் “அந்தக் காலம் இருக்கட்டும், இந்தக் காலத்துக்குச் சொல்லுகிறேன், கடைக்கு முதலாவதாகவும் முக்கியமாகவும் தேவைப்படுவது ஒரு ரூ இன்-வண் ரேடியோ கசந்” என்றார்.

“ரேடியோக் கடை நடத்தச் சொல்லுறியளாக்கும்”

வேலுப்பிள்ளை அந்தக் காலத்தில் கொழும்பிலே சுருட்டுக் கடை வைத்து நன்றாக உழைத்தவர். அவர் தனது தவமிருந்து பெற்ற அருமருந்தன்ன புத்திரன் தவலிங்கத்தை எப்படியாவது ஒரு தொழிலில் ஆற்றுப்படுத்த வேண்டும் என எண்ணினார்.

பெற்றோர் கொடுத்த அளவுக்கதிகமான “செல்லம்” காரணமாகவோ, அல்லது அவர்களின் தவத்தின் குறைபாடோ என்னவோ தெரியவில்லை, தவலிங்கத்துக்கு

படிப்பு வரமாட்டேன் என்று விட்டது.

வேலுப்பிள்ளையின் சிற்றறிவுக்கு எட்டியவரை மகனைக் கடைத்தேற்ற இரண்டே வழிகள் தான் தென்பட்டன.

பொ. சண்முகநாதன்

ஒன்று, வெளிநாடு ஒன்றுக்கு கப்பல் வேலைக்கோ கோப்பை கழுவும் பணிக்கோ அனுப்புவது! இரண்டு, கடை ஒன்று போட்டுக் கொடுப்பது!

எழுத்தாளர்கள் பலவிதம்

எர்னெஸ்ட் ஹொமிங்வே தாம்] எழுத உட்காரு முன்னர் இருபது பென்சில்களைக் கூர் சீவி வைத்துக் கொள்வது வழக்கம். தம்முடைய விரல்கள் தாம் சிந்திக்க உதவுகின்றன என்பது இவரது எண்ணம். ஒரு மோட்டார் விபத்தில் சிக்கிய ஹொமிங்வேயின் வலது கரத்தை துண்டித்து விட நேரிடலாம் என்று மருத்துவர்கள் அவரிடம் கூறியபோது இனிமேல் கதை எழுதுவதையே நிறுதித்திவிட வேண்டியிருக்குமோ என்ற பயம் அவரைப் பற்றிக் கொண்டது.

* பொழுது போக்காக எழுத ஆரம்பித்து எழுத்துத் துறையில் பிரபலமாகிய ஆங்கில வில்சன் “புனைகதை எழுதுவது ஒரு வித ‘மாஜிக்’ மாதிரி நான் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் நவீனம் பற்றி யாரிடமும் பேச விரும்புவதில்லை. அதைப் பற்றிச் சுருக்கமாக யாரிடமாவது பேசி விட்டாலும் போதும் அந்த என்-எழுத்தில் வலிமை குறைந்து விடும்” என்பார்.

* சார்லஸ் டிக்கென்ஸ் தாம் எழுதும் நகைச்சுவையினைத் தாமே ரசிப்பார். மூச்சுத் திணறும்படி சிரிப்பதுண்டு. ஒரு சமயம் இவர் ஒரு நவீனத்தை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு கதாபாத்திரம் இறந்த கட்டத்தில் டிக்கென்ஸ் வடித்த கண்ணீர் அந்தக் காகிதம் முழுவதும் வழிந்து சிதறியதாம்.

சிவமணி மாணிக்கவாசகர், காரைநகர்.

“இல்லை மகனே, என்ன கதையென்றாலும் எந்த வியாபார மென்றாலும் அதற்கு இதுதான் அடிப்படைத்தேவை அந்த ரேடியே கசற்றானது எந்நேரமும் கடையில் பலத்த சப்தத்தில் பாடிக் கொண்டிருக்க வேண்டும்”

“அப்படியானால் தலைவலி மாத்திரைகள் அமோகமாக வீற்பனையாகும். அதற்காகத் தான் அப்படிச் சொல்லுறியள்?”

“அதுமட்டுமல்ல, கடை வையப்பற்றிய பொதுமக்களின் கண்டனங்களும் முறைப்பாடுகளும் அந்த இரைச்சலில் அடிபட்டுப் போய்விடும்”

“ஏன் அப்பா கண்டனங்களுக்கும் முறைப்பாடுகளுக்கும்

இடமில்லாத வகையில் கடை நடத்தினால் என்ன?”

“பிழைக்கத் தெரியாத பெடியை இருக்கிறாயே” என்று வேலுப்பிள்ளை தனது வெறுப்பை வெளியிட்டார்.

இதன் பின்னர் தான் கடைகளில் அத்துயாவசியப் பொருட்கள் இல்லாவிட்டாலும் ரேடியோக்கள் இருக்கின்ற மர்மம் தவலிங்கத்துக்குப் புரிந்தது. அதன் நிகழ்ச்சிகளைக் கடைக்காரர்களும் கேட்பதில்லை — கடைகளுக்கு வருபவர்களும் கேட்பதில்லை — வெறும் இரைச்சல்களுக்காக அவைகளை வைத்திருப்பதென்றால் தந்தை சொன்ன காரணம் சரியாகத்தான் இருக்குமென்று அவன் எண்ணித் தெளிந்தான்.

தந்தையின் இந்த உபதேசத்தின் பின்னர் தவலிங்கம் வேற்றிகரமாக வியாபாரம் நடத்தக்கற்றுக்கொண்டு விட்டதுபோல் அமைதியாக இருந்தான். அதைக் கண்ட வேலுப்பிள்ளை “இது முதற்பாடம் அடுத்த பாடங்களையும் சொல்லவா?” என்றார்.

“ம்... சொல்லுங்கோ...” என்றான் தவலிங்கம், அப்பொழுது தான் படிப்பில் ஆர்வம் பிறந்த மாணவன் போல்!

“வியாபாரத்தில் நியாயப் படியோ அநியாயப் படியோ கிடைக்கின்ற இலாபத்தைவிட மேலும் கடையிலிருந்து சுரண்டுவது எப்படி என்பதையும் நீ அறிந்துகொள்ள வேண்டும்”

“அதெப்படி அப்பா?”

“கடை ஆரம்பித்த பிற்பாடு நீ உன்னுடைய ரோசலயிட்டுக்கு பற்றி வாங்க வேண்டியதில்லை..... இன்னும் பவுடர், பற்பசை, தீப்பெட்டி, எதையுமே விலைக்கு வாங்க வேண்டியதில்லை... கடையிலிருந்தே இவைகளைப் பெறலாம்”

“அப்படிச் செய்தால் அது முதலுக்கே மோசமாயிற்றே”

“அப்படியல்ல, நீ எடுப்பது என்னவோ உண்மைதான். ஆனால் அவை எடுத்ததுபோல் இருக்காது அந்த நுட்பமான கலையைத் தான் நான் இப்போது கற்றுத்தரப் போகிறேன்”

“அதென்ன மர்மவித்தை.. சொல்லுங்கோ...”

“முதலில் ரோசலயிட்டு விவகாரத்தைச் சொல்லுகிறேன். அதற்குக்கடையிலிருந்து பற்றறிகளை எடுத்துப் போட்டு இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு பாவிக்கலாம். பின்னர் அவைகளைக் கழற்றி வைத்து விட்டு வேறு புது பற்றறிகளை எடுத்துப் போடவேண்டும். இதிலே கவனிக்கவேண்டியது என்ன வென்றால் ஆகக் கூடியது ஐந்து

நாட்களுக்குமேல் எந்த ஒரு பற்றறியையும் பாவிக்கக் கூடாது. அத்துடன் பாவித்தது பாவிக்காது என என்பதை இனம் கண்டு தரம் பிரித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். விற்கும் போது மறந்து விடாமல் பாவித்த பற்றறிகளையே விற்கத் தெரியவேண்டும்..

“இதே போல் பற்களைத் தீட்டுவதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு ஒரு ரியூப் என்ற கணக்கில் பற்பசைகளையும் பிதுக்கி எடுக்கலாம். ஆனால் பிரஷ்சை மட்டும் நீ சொந்தமாக வைத்திருப்பது நல்லது. தீப்பெட்டியைப் பொறுத்தவரையில் கூட இந்த வழியைப் பின்பற்றலாம். இப்பொழுது தான் லாச்சியை முடி ஒட்டாமல் தீப்பெட்டிகளை விற்பனைக்கு விட்டிருக்கிறார்கள்..... இது நமக்கு வசதியாகப் போய் விட்டது. இப்படி உனக்குத் தேவையான பவுடர், சிறீம் எல்லாமே எடுக்கலாம். ஆனால் இந்த தோல் இருக்கச் சீனை பிடுங்கும் வியாபார இரகசியம் மற்றவர்களுக்குத் தெரியாமலும் முழுச் சுகங்களையும்

பிடுங்குகின்ற அளவுக்கு அத்துமீறிய் போகாமலும் நடந்து கொள்ளவேண்டும். அதிலே தான் உனது வெற்றி தோல்வி தங்கியிருக்கிறது.”

முச்சு விடாமல் பேசிக் கொண்டு வந்த வேலுப்பிள்ளை சற்று மூச்சு விடுவதற்காக நிறுத்தினார். அந்த நேரம் பார்த்து “இப்படி எனக்குத் தேவையானதை மட்டும் தான் எடுக்கலாமா?” என்று கேட்டான் தவலிங்கம்.

மைந்தனின் பேராசையைக் கண்டு வியந்த வேலுப்பிள்ளை அவனின் அந்த ஒரு கேள்வியிலேயே அவன் எதிர்காலத்தில் வியாபாரத்தில் ஒரு வித்தகனாக வருவதற்குரிய அறிஞரீயைக் கண்டு மகிழ்ந்தார். அந்த மகிழ்ச்சிப் பூரிப்புடன் சொன்னார். “இல்லை மகனே... வருங்காலத்தில் உனது மனையாளுக்கு வேண்டிய பவுடர், ஏன் குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய பேபி பவுடர் கூட இந்தவாறாக எடுக்கலாம்.

கடை தொடங்கிய தும். தந்தையிடமிருந்து மேற்

கொண்டு உபதேசம் பெறலாம் என்ற மனநிறைவுடன் தவலிங்கம் சந்தனை வசப்பட்டு வனுகச் சிறிது நேரம் இருந்து விட்டு “அப்படியானால் நாங்கள் கற்பிழந்த பொருட்களைத் தான் சனங்களுக்குக் கட்டியடிக்கப் போகிறோம்” என்றான்.

“ஆனாலும் கற்பிழந்த சங்கதியாருக்கும் தெரியாமலும் எவரும் சந்தேகிக்காதவாறும் பாவனையாளர் கழுத்தில் — இல்லை கையில் அதனைப் பக்குவமாகக் கட்டிக்கொடுப்பதில் தான் உனது திறமை தங்கியிருக்கிறது.” என்றார் முது பெரும் வியாபார வித்தகரான வேலுப்பிள்ளை.

தவலிங்கம் வெற்றிகரமாக வியாபாரம் செய்யக் கற்றுக் கொண்டானா? கடை நடத்திக் கடைத்தேறுவானா? — இவைகளையெல்லாம் அவனது புதுக் கடைத் திறப்பு விழாவின் பின்னர் கவனித்துச் சொல்லுகிறேனே.

“இராவணனுக்கு விழா”

டெல்கியில் ஆண்டுதோறும் அக்டோபர் மாதத்தில் துசேரா என்றொரு விழா இடம் பெறுகின்றது.

இராமர்லயர் எனும் மைதானத்திலிருந்து பிராமாண்டமான ஒரு ஊர்வலம் புறப்படும். இதில் இராவணன், கும்பகர்ணன், மேகநாதன் ஆகியோரின் உருவப் பொம்மைகள் எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன. இப்பொம்மைகளுக்குள்ளே வெடிகள் நிரப்பப்பட்டிருக்கும். விழா முடிவில் இராவணனுக்கு வெற்றி என எல்லோரும் முழங்க, பொம்மைகளுக்கு தீ வைக்கப்படும்.

வட இந்தியக் கிராமங்களில் அக்டோபர் இரவுகளில் இராமாயணத்தை தொடர்ந்து நாடகமாக நடத்தப்படும். இறுதி நாளன்று இராமனை நடிப்பவன் இராவணன் பொம்மைக்கு அம்பெய்வான் வில்லின் நுனியில்

பொருத்தப்பட்டிருக்கும் நெருப்பு இராவணன் பொம்மையைக்கட்டெரிக்கும்.

திராவிடர் தலைவனைத் தாழ்த்தி ஆரிய இனத்தை உயர்த்தி விழாவெடுக்கும் வழக்கம் வட இந்தியாவில் இன்றும் இருக்கின்றது.

ஆனால் —

“எம் தமிழர் மூதாதை” பெற்றெடுத்த தோழ்படைத்தோன் வீரன். திராவிடத்தலைவன் இராவணன். எனப்பலவாறு படிக்கிறோம்.

அவன் வீரம் போற்றி விழாவெடுக்கும் வழக்கம் தமிழ் ஊர்களில் இல்லையே!

“கண்ணன் - தென்மட்டுவில்”

- ஆரத்தி -

கைலாசுக்கு அஞ்சலிகள்

மறைந்த பேரறிஞர் பேராசிரியர் கைலாசுபதிக்குத் தம் அஞ்சலிகளாக மேகம், தாரகைச் சஞ்சிகைகள் தமது தைமாத இதழ்களை வெளியிட்டுள்ளன. ஈழத்தின் சிறு சஞ்சிகைகளாக விளங்கும் மேகம், தாரகை இரண்டுமே இம்முயற்சியில் முந்திக் கொண்டமை பாராட்டப்பட வேண்டிய முயற்சிகள் தான்.

கைலாசைப் பற்றிய அரிய கட்டுரைகளையும், கவிதைகளையும் இச்சஞ்சிகைகள் பிரசுரித்ததோடன்றி அறிஞரின் படத்தை வேறு அட்டைப்படமாக்கி ஆசிரிய தலையங்கங்களுடன் தமது அஞ்சலியை செலுத்தியுள்ளன!

செ. யோகநாதன், செ. கணேசலிங்கம், கோகிலா மகேந்திரன் போன்றோரது ஆக்கங்கள் மேகத்தினையும், சாரமதி, கே. எம். பாருக், முத்து இராசரத்தினம், மாத்தளை அருணேசர், குறமகள், ச. முருகானந்தம், காத்தான்குடி பாத்திமா, செங்கதிர், பரிபூரணன் ஆகியோரது ஆக்கங்கள் தாரகையினையும் நிறைவாக்கியுள்ளன!

சதாசிவம்

வர்த்தக கப்பல் துறையைச் சார்ந்த ஆக்கவுரிமை வியாபாரக் குறிவுப் பதிவுகம் மும்மொழியிலும் நடத்திய அகில இலங்கை இலக்கியப் போட்டியில் தமிழ் மொழியில் எழுத்துப் பிரதியிலான சிறுகதைத் தொகுதிக்கான அதி உன்னத படைப்புக்குரிய பரிசு ரூபா 5000 புலோலியூர் க. சதாசிவம் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது!

அகில ஈழரீதியில், இவர் எழுதிய நாவல் "முட்டத்தினுள்ளே" வீரகேசரியில் பரிசு பெற்றதும் "நாணயம்" நாவல் தகவத்தினரதும் சாகித்தியமண்டலத்தினதும் பரிசைப் பெற்றதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழகத்தின் பிரபலம் பெற்ற பெண் எழுத்தாளர்கள் பலர் குடும்ப வாழ்வுக்கு பங்கம் ஏற்படாமல் இலக்கிய உலகிற்குப் பங்களிப்பது போல் நாமும் தொடர்ந்தால் ஈழத்து இலக்கிய உலகம் புது நயத்தோடு புதுப்பொலிவோடு புதுச்சுவையோடு எண்ணற்கர்த்திரமான படைப்புகளைக் காலத்தால் அழியாது சுமந்து நிற்கும்! எனக் கூறிக்கொள்ளும் சாரதா அவர்கள் 1977ன் இறுதிப் பகுதியில் இலக்கிய உலகில் புகுந்தவார்.

எழுதிக் குவிக்க வேண்டும் என்ற பெரு வேட்கையை விட சமுதாயக் காட்டில் அந்தப் பிரசவம் ஓர ஆரோக்கிய குழந்தையாக உலவவேண்டும் என்பதையே தனது அவாவாகத் தெரிவிக்கும் திருமதி சாரதாவின் "மண்ணிலும் முளைக்கும் நட்சத்திரம்"; "எல்லையும் அதன் எதிரொலிகளும்" போன்ற சிறுகதைகள் குறிப்பிட்டுக் கூறக் கூடியவை! "சாரதா சண்முகநாதன்" ஆக படைப்புகள் தந்த இவர் மணவாழ்வில் புகுந்து கொள்ளமை இங்கு குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடியது. மணவாழ்விலும் கலைவாழ்விலும் மேம்பட்டு விளங்க இலக்கிய சோலை மனதார வாழ்த்துகிறது.

ஓர் வெட்டுமுகம் மனித சொரூபங்கள்

எழுபதுகளின் இறுதியில் எழுத ஆரம்பித்து என்பதுகளின் ஆரம்பகாலங்களிலேயே தனக்கெனவோர் தனியிடத்தினைத் தேடிக்கொண்டவர் திருமதி கோகிலா மகேந்திரன் உளவியல் சிந்தனைகளை தனது கதைகட்கு உரமாக்கி நல்ல பல சிறுகதைகளை ஈழத்தின் பத்திரிகை மாசிகைகளில் வெளியிட்டவர் இவர். அத்தகைய பன்னிரு கதைகளைக் கொண்டு வெளியானதுதான் மனித சொரூபங்கள் சிறுகதை தொகுதி.

சொல்ல வந்ததை சுற்றி வளைக்காது நேரடியாகச் சொல்லிவிடும் நுண்மையான எழுத்தாற்றல் மிக்க இவரது சிறுகதைகள் அநேகமானவை பள்ளிக்களங்களாக அமைந்து விட்டமை வாசிக்கும்போது சலிப்பை தருவதைத் தவிர மற்றப்படி அட்டைப்படம் நூலின் அமைப்பு ஆகியவற்றை விட்டு விட்டுப் பார்த்தால் ஆரம்ப முயற்சி என்றவகையில் நூல் வெற்றியாகவே அமைந்துள்ளது.

பன்னிரு கதைகளில் ஒருபினத்தின் துரிசனம், எல்லைகள் முரண்பாடுகளின் அறுவடை குரூர ரசனைகள் ஆகிய நாளுக்கு கதைகள் மட்டுமேவாசித்தவுடன் மனம் நிறைந்தாலும் மற்றவைகளும் ஏதோ ஓர் ரீதியில் மனதைத் தொடத்தான் செய்கின்றன!

○ வேகம் ○

தகவம், வகவம் போன்ற அமைப்புகளைப்போல் 'வேகம்' என்ற அமைப்பும் மிகவேகமாக இலக்கியப் பணிபுரிய தோற்றுவிக்கப்பட்டிருப்பதாக தெரிய வருகிறது. தகவத்தின் ஸ்தாபகரான திரு. வேல் அமுதன் அவர்களே 'வேகம்' என்ற இந்த அமைப்பின் ஸ்தாபகர் என்பதை அறியும் போது இதன் பணி மேலும் விரிவடையும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு ஏற்படுகிறது.

இலக்கியப் பணியைவே தன் தன் உயிர் மூச்சாகக் கொண்டியங்கும் திரு. வேல் அமுதன் தகவத்தில் இருந்து தன்னை ஒதுக்கிக்கொண்ட பின் இப்படி 'தனிவழி' செல்ல தலைப்பட்டிருப்பது அவரின் தணியாத இலக்கிய தாகத்தையே எடுத்துக் காட்டுகிறது.

'வேகம்' தன் முதற்பணியாக 'சங்கப் பலகை' என்ற விமர்சன அரங்கை நடத்தத் தலைப்பட்டிருக்கிறது. 'சங்கப் பலகை' யின் அமைப்பாளர் திரு. மா. குலமணி அவர்கள்.

இவர்களின் பணிதொடர எமது இதய வாழ்த்துக்கள்.

○ வகவம் — கிளை ○

வகவம் தனது சேவையை விஸ்தரிக்கும் நோக்கோடு, பிராந்தியக்கிளைகளை அமைத்து செயல்பட ஆரம்பித்துள்ளமை பாராட்டத்தக்கது.

இதன் முதற் கெயற்பாடாக வகவத்தின் முதலாவது வட்டக்கிளை அட்டாளைச் சேனை ஆசிரிய கலாசாலையில் அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

வகவத்தின் நோக்கம் வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்.

○ சந்திப்பு ○

மிகவிரைவில் 'சந்திப்பு' என்ற பெயரில் கலை இலக்கிய பல்சுவை மாத சஞ்சிகை ஒன்று கொழும்பிலிருந்து வெளிவரவிருக்கிறது.

தனி இலக்கியமாக மட்டுமல்லாமல் ஜனரஞ்சகமான விடயங்களையும் உள்ளடக்கி இவ்விதழ் வெளிவர விருப்பதாக அதன் ஆசிரியர் எம். பி. கனகலிங்கம் தெரிவிக்கிறார்.

○ மட்டுநகரிலும் 'பாரதிவிழா' ○

மட்டக்களப்பு கலாச்சாரப்பேரவையும், மட்டக்களப்பு மாநகர சபையும் இணைந்து பாரதி நூற்றுண்டு விழாவை கடந்த 23-3-83ல் நடத்தியது.

இவ்விழாவில் சிறப்பு விருந்தினராக சிறுகதைச் சிற்பி சிதம்பர ரகுநாதன் கலந்து கொண்டார். மட்டக்களப்பு அரசாங்க அதிபர் திரு. எம். அந்தோனிமுத்து தலைமையுரை நிகழ்த்த. திரு. அன்புமணி வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். கவிஞர் செ. குணரத்தினம் பாரதிக்கு கவிதாஞ்சலி செலுத்தினார். நடனம், நாடகம் போன்ற பல்வேறு கலை நிகழ்ச்சிகளும் விழாவை சிறப்பித்தன. இளங்கீரன், வித்துவான் சா. இ. கமலநாதன், சிதம்பரரகுநாதன், எதிர்மன்னசிங்கம் ஆகியோர் சிறப்புரை நிகழ்த்தினர்.

○ கொழும்பிலும் பாரதி விழா ○

பங்குனி பத்தொன்பதாம், இருபதாம் தினங்களில், மூன்று கட்டங்களிலான மகாகவி பாரதி நூற்றுண்டு விழாத் திட்டத்தின் இறுதிக்கட்டம் எதிர்பார்த்ததை விட சிறப்பாக நடைபெற்று முடிந்தது.

தமிழகத்திலிருந்து வருகை தந்திருந்த திரு. சிதம்பர ரகுநாதன்; திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணன்; திருமதி ராஜம் கிருஷ்ணன் ஆகியோர் விழாவினைச் சிறப்பித்தனர்.

கருத்தரங்குகளும்; "மகாகவி பாரதி" என்ற இளங்கீரனின் நாடகமும் மனதை நிறைத்தன.

எழுத்தாளர் புகைப்படக்கண்காட்சி மட்டும் மனதிற்குத் திருப்தி தரவில்லை. இப்பெரு விழாவிற்கென ஒழுங்குகளை அமைத்த மு. போ. எழுத்தாளர் சங்கம்; ஈழத்தின் சகல எழுத்தாளர்களடனும் தொடர்பு கொண்டு கண்காட்சியினை இன்னும் சற்று சிறப்பித்திருக்கலாம்.

வ. அ. இராசரத்தினம்; கே. ஆர். டேவிட். ந. பாலேஸ்வரி, திருமலை சுந்தா போன்ற திருமலை எழுத்தாளர்களும் ஆ. பொன்னுத்துரை, தங்கன், திமிலைத்துமிலன், வித்துவான் நடராசா போன்ற மட்டுநகர் எழுத்தாளர்களும், தெளிவத்தை ஜோசப், என். எஸ். எம். ராமையா போன்ற மலையக எழுத்தாளர்களும் இன்னும் பெண் எழுத்தாளர்கள் வரிசையில் அருண் விஜயராணி, சிவமலர் செல்வத்துரை; மண்டைதிவு கலைச்செல்வி போன்றோர்க்கும் இடம் கிடைக்காதது...?

தவிரவும் பெண் எழுத்தாளர்கள் வரிசையில் அவர்கள் வயதினை குறிப்பிட்டமை; எழுத ஆரம்பித்து பதினைந்து வருடங்களை டூர்த்தி செய்தவர்களுக்கும் இப்போ இத்தனை வயது தானு எனப்பிரமிக்க வைத்தமை; ஏனோ சினிமா நடிக்கையே நினைவூட்டித் தொலைத்தமையும்; சம்மந்த சம்மந்தமில்லாத சிலர் படங்களை நிரப்பியமையும் சர்ச்சைகளுக்குள்ளானதை இங்கு குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும்!

எதிர்பார்ப்புகள்

மாலை துரை ச. துரை முருகானந்தம்

ரகு, தன்னால், மக்களுக்கு சமூகத்திற்கு சில பணிகள் நடக்கும்போது உள்ளன்போடு மகிழ்ச்சியடைவான். இன்றும் தன் பணிகளைச் செய்ய புறப்பட்டான்.

'தம்பி, இந்த வெதவை பெஞ்சன் பாரம் வாங்கியாந்திருக்கேன். இதுக்கு ஆகவேண்டியதை செஞ்சதாங்க-குனிந்து கொண்டு சட்டை பொத்தானை மாட்டிக் கொண்டிருந்த ரகு 'வானில் மழை பொழியாதா என ஏங்கித்தவிக்கும் அத்திப்பட்டி மக்களைப்போல்' பார்த்தான். 'அம்மா இந்த ஃபாம் எப்படி உங்களுக்கு கெடைச்சது' என்றான். 'தலையாரி கிட்ட 2 ரூபாய் கொடுத்தது வாங்கேன்' என்றான்.

'இந்த ஃபாம் விலைக்கு; கிடையாதே இலவசம் தானே' என்றபடியே அதிகாரிகளை திட்டினான் மனதிற்குள்—

ஓராண்டுக்கு முன்னால் இப்படித்தான் ஒருநாள் —

'தம்பி இந்த பயலுக்கும் வேலைவெட்டி கிடைக்க மாட்

டேங்குது. சுட்டிக் கொடுத்த மகனும், சிறு சீராட்டு செய்யலைன்னு சொல்லிக்கிட்டே இருக்குது. நான் பார்க்கிற கூலி வேலையும் தினமும் கெடைக்கு முனு சொல்ல முடியாது அதோடு வயசு வேற ஓடிக் கிட்டே போகுது. வேலை வெட்டி பாக்க முடியலை இந்த வெதவ பெஞ்சன் பாரம் கிடைச்சா கொஞ்சம் வாங்கி அந்த பணம் கெடைக்க வழி செய்யுப்பா என்றான் அந்த விதவைத்தாய்.

'சரிங்கம்மா..... பாரம் கிடைச்சா பணம் கிடைக்க என்னலான உதவியைச் செய்றேன்' என்றான் ரகு. நாட்கள் உருண்டன.

பலமுறை அந்தத்தாய் கேட்கும் போது அலுவலகத்தில் அதிகாரிகள் கூறிய பதிலான 'இல்லை' என்பதை கிடைக்கவேயம்மா என அனுதாபத்தோடு கூறுவான்.

'சரிப்பா, கிடைச்சா வாங்கி அந்த உதவியை பண்ணுப்பா நீ நல்லா இருப்பே' என்று கூறும் போதெல்லாம் அவனை அறியாமல் அவன் கண்ணில் நீர் வழியும்.

பழைய நினைவுகளில் இருந்து மீண்ட அவன் கண்ணில் கண்ணீர் துளிகள் அருவியில் இருந்து விழும் நீராக வழிந்தது.

'என்னப்பா..... கண்ணு ஒரு மாதிரியா கலங்குது என்று அந்த விதவைத்தாய்' கூறியதும்,

"அதெல்லாம் ஒண்ணுமில்லம்மா! கண்ணுல தூசி விழுந்திருக்கும்" என வார்த்தைகளை மழுப்பி கூறிவிட்டு கர்ச்சிப்பால் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டான். இந்த சிறு உதவியைக்கூட (ஃபாம் வாங்குவது) நம்மால் பெற்றுத்தர முடியவில்லையே என எண்ணி வேதனை எரிமலையில் வெடித்த குழம்பு தான் அது.

'கொஞ்சம் இருங்கம்மா... இந்தா வர்றேன்' என்று கூறிவிட்டு கைலியை களைந்துவிட்டு ஃபேண்ட் சர்ட், ஃபூட்டுடன் வந்தான். அம்மா இந்த ஃபாமை ப்ளப் பண்ணிருவோம் என்றபடியே மனுவை வாங்கி நிரப்பினான்.

"வாங்கம்மா..... முதல்ல இந்த டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட்டை வாங்கிட்டு போயிருவோம்" என்றான்.

"சட்டிபிகேட்டு வேற வாங்கணுமா? முணு ரூபாய் தானே இருக்கு" எனறான்.

"டாக்டர் நல்ல மனுசன் என்று எல்லோரும் சொல்லுங்க உங்க குடும்ப சூழ்நிலையை நான் அவரிடம் சொல்றேன். அவரு காசு கேட்கமாட்டார்" என ஆணித்தரமாக கூறினான்.

மருத்துவமனை—

"டாக்டர் சார்..... இல்லையா" — ஒருவன்

'ங்யே? இப்ப வந்துருவாரு' என்றார் அரசாங்க மருத்துவமனை சிப்பந்தி.

"என்னசார் மணி 7.30 ஆச்ச இன்னும் டாக்டர் காணும்!" ஒரு நோயாளியின் குரல் சிப்பந்தியின் காதுகளை அறைகிறது.

“யாகூய்யா அது? ஒங்க அவசரத்துக்கெல்லாம் போயி தனியா ரு ஆஸ்பத்திரியிலே பாக்க வேண்டியது தானைய்யா ஏன்? எங்க உயிர வாங்கிறீங்க.....” என ஆவே சத்தோடு, ஏளனத்தையும் சேர்த்தே பதில் கூறினார் சிப்பந்தி. அதோடு ரகுவைப் பார்த்து, ‘என்ன சார் விஷயம்?’ என்றான்.

“இந்த விடோ (விதவை) பென்சன் ஃபாம்ல டாக்டர் இட்ட அங்கமச்ச அடையாளத்த ருஞ்சு வயதுபற்றி ஒரு சர்டிபிகேட் வாங்கணும்! அத இல வந்தோம்” என்றான் ரகு.

‘அதுக்கு ஆறு ரூபாய்..... அதோடு இங்க ஒன்னு ஏழு ரூபாயும் சார்!’ சிப்பந்தியின் குரல் ஒலித்தது.

டாக்டர் வந்ததும் நான் கேட்டுக்கிறேன்.

டாக்டர் வந்தார்.

‘சார்...’ ரகு அழைத்தான்.

‘என்னசார்.....’ டாக்டரின் எதிர் பதில் கேள்வி இது.

‘இந்த விடோ பென்சன் ஃபாம்ல ஒரு சிக்கனச்சர் போட்டு ஒரு சர்டிபிகேட் தாங்க! அதோடு ஒரு விண்ணப்பம் இவங்க குடும்பம் ரொம்பலோ ஃபேமலி ரூபாய் தர்ற அளவுக்கு வசதியில்ல. அதாவது வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழே உள்ள குடும்பம் இது’ என்றான்.

‘இல்ல சார் எல்லோருக்கும் வாங்குர ரேட் ஆறு ரூபாய் அதைத் தந்தா சர்டிபிகேட் தர்றேன்; வீணா என்னை தொந்தரவு பண்ணுதிங்க’ என்றார் டாக்டர்.

‘இப்ப என்னப்பா பண்ணுது’ கவலை தோய அந்த விதவை தாய் வினவினாள்.

ரகுவுக்கு சிந்தனையே ஓடவில்லை. ‘லஞ்சம் யாரிடம் வாங்குறதுண்ணே இல்லாம போச்சே.....’ என வெதும் பியபடி ‘சரீம்மா’ நான் ஒரு

முணு ரூபாய் தர்றேன்; என்று சொல்லி சர்டிபிகேட் வாங்கச் சென்றான்.

‘மச்ச அடையாளங்களை ஃபாம்ல எழுதிவிட்டு வயதுக்கான சர்டிபிகேட்டை நிரப்பினார். ‘சார்..... இந்தாங்க! என்று நீட்டிய சிப்பந்தியிடம் கடுகடுப்போடு ரூபாய் ஆறையும் கொடுத்து விட்டு, புன்முறுவலோடு டாக்டருக்கும் ஒரு விஸ்பண்ணி விட்டு தாலுகா அலுவலகம் நோக்கி நடந்தார்.

‘தம்பி..... அந்த விதவைத் தாய் ரகுவை அழைத்தான்.

‘என்னபன்றது நம்மள வேலைக்கு ஃபாப்ளை பண்ணச் சொல்லி கொடுத்த 4 ரூபாய்ல மூணு ரூபாய் போச்சு. அப்பாவுக்கு என்ன பதில் சொலறது’ என எண்ணியபடி வந்ததால் அவள் கூப்பிட்டது ரகுவின் காதில் விழவில்லை.

‘தம்பி.....’ மீண்டும் அவள் அழைத்த போது ‘என்னம்மா’ என்றான்.

‘மொதமாச ரூபாய் வந்ததும் அந்த முணு ரூபாயை தந்திடுகிறேன்’ என்றான்.

‘அதுக்கென்னம்மா இப்ப’ என பதில் கூறிவிட்டு தாலுகா அலுவலகத்தை அடைய நடையை வேகப்படுத்தினான்.

சாலையில் நின்று கொண்டிருந்த நண்பன் ‘என்னப்பா..... இங்கிட்டு’ என்றான்.

‘ஒன்னுமில்ல இந்த விடோ பென்சன் விஷயமாக தாசில் தாரைப் பார்க்கணும் அது தான்’ என்றபடியே நண்பனிடம் இருந்து விடுபட்டான்.

அலுவலகத்தில் நுழைந்த அவன் எதிரே நாற்காலியில் அமர்ந்திருந்த தாசில் தாரை நோக்கி இரு கைகளால் வணங்கினான்.

மேலே ஓடிய காற்றுடி சுகத்திலும், தான் ஒரு தாசில் தார் என்ற பந்தாவினும்

எழுத்தும் இலக்கணமும்

ஃபந்தாட்ட வீரர் 6 முகம் வில் 10 வீதியில் வி 10 - 1 ல் சிக்கிய தால் துறை உயிருடன் ஆ 10 ஆன நிலையில் ஆஸ் 10 ரியில் அனுமதிக்கப்பட்டார்.

[என்ன விழிக்கிறீர்கள்? எழுத்துச்சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் ஒருவரால் எழுத்துக்களோடு என்களையும் சேர்த்து அமைக்கப்பட்ட வாசகம் தான் இது. என்னை எழுத்துக்களாகப் பெயர்த்து வரசித்தால் இதன் அர்த்தம் புரியும்.]

—தமிழ் மாணிக்கம்—

யார்ப்பா நீ? என பதிலுக்கு மரியாதை செலுத்தாது கேட்டார்.

ரகுவிற்கு எண்ணிலடங்கா கோபம்.

இந்த ஃபாம் விஷயமா தங்களைப் பார்க்க வந்தேன்.

‘எந்த ஃபாம்?’ இது தாசில் தார்.

‘இந்த விடோ ஃபாம் விஷயமா?’ என்றபடி அவரிடம் நீட்டினான்.

அவர் வரங்கி பார்த்ததுமே ‘தம்பி, மகன், மகன் உள்ளவங்களுக்கு கிடையாது!’ என்றார். ‘சார்? உண்மையை மனுவிலே சொல்லியிருக்கின்றேன்.’

யார் உண்மையைப் போடச்சொன்னோ? ஒருத்தரும் இல்லைன்னு எழுதி தள்ளவேண்டியதை தள்ளினா காரியம் நடக்குது” என்றார் அலட்சியமா?

அப்ப வேறொரு ஃபாம் இருந்தா தாங்க இந்த விஷயத்தை நீங்க சொல்ற மாதிரி

எழுதி தர்றேன். அதோடு வசதியில்லாத குடும்பம் காசு எதையும் எதிர்பார்க்காதீங்க சார்? என்றான் ரகு!

காசு இந்த பார்ட்டியிடம் கிடைக்காது என்பதை அறிந்த தாசில்தார். "டேய் நான் யார் தெரியும்! லஞ்சம் வாங்குரவன்னு என்னைச் சொல்றியா, மரியாதையாக பேசு! ஆமா மனுதாரர்க்குமகன் 23 வயசுல ஒருத்தன் இருக்கான். அவனை வேலை செய்ய வைச்ச பிழைக்க முடியாதா? இன்னைக்கு மூடை தூக்கினா கூட நாள் ஒன்றுக்கு பத்துருவா கிடைக்கும் விதவை பென்சன் சிபாரிசுக்கு வந்துட்டாரு? என்றார் தாசில்தார்.

சார் ஒருசின்ன வேண்டுகோள் உங்க அரசுக்கும், உங்க லுக்கும் ப்ளீஸ் கேட்டுக்கொடுங்க இனி எந்த பாரத்துக்கும்

அடியில் "நான் மேலே கூறியுள்ள செய்திகள் அனைத்தும் உண்மை என உறுதி கூறுகிறேன்" இந்த வாசகங்களை நீக்க நடவடிக்கை எடுங்க."

இரண்டாவதா ஒன்று "அந்த ஏழைக்குடும்ப நிலைமை எனக்குத் தெரியும் அதனால் தான் நான் அந்தஃபாம் விஷயமா தங்களை பார்க்கவந்தேன். இல்லையன்னு வரமாட்டேன். மகன் இல்லாட்டித்தான் கொடுப்பேன் என்று சொல்றீங்க மகன் 23 வயசுக்காரனா இருந்தும் ஊனமானவனா இருந்தாக்கூட இதுதான் உங்க நிலைமை போலும். சரி உங்க கருத்துப்படியே வைச்சுக்கிட்டாலும் ஒரு நாளைக்கு மூடை தூக்கலாம்... வாழ்தான் முழுவதும் மூடை தூக்கும் வேலைக்கு உங்க அரசு உத்தரவாதம் வழங்குமா? உங்கள் போல பூர்ஷிவா வர்க்க அதிகாரநாய்

களை அழிக்க நான் வாழ்நாள் பூரா உழைக்க ஒரு சோசலிசம் இந்த பூமியில் மலர இந்த நிகழ்ச்சிமூலம் நான் என்னை தயார் படுத்திக்கொள்வேன்,, என ஆவேசம் பொங்க ரகு இட்ட சத்தத்தில் தாலுசா அலுவலகமே ஒருகணம் ஸ்தம்பித்துத்தான் போய்விட்டது.

ஒரு புதிய அணியை புரட்சிக்கு தானே தலைமைதாங்கி தயார்படுத்தவேணும் என்ற உந்தல் ரகுவிடம் அதிகம் இருந்தது. அதை எண்ணியபடியே வந்த ரகுவை அந்த தாய்தன் எதிர்பார்ப்புகளை யெல்லாம் ஒன்றுபடுத்தி ரகுவையே இமைகொட்டாமல் பார்த்து கொண்டிருந்தான். ஆனால்...

(கற்பனையே)

அ. செ. மு. நிதி

நோயினாலும் வறுமையினாலும் வாடும் பழம்பெரும் எழுத்தாளர் திரு. அ. செ. மு. அவர்களுக்கு "நிதி சேர்த்து உதவ வேண்டும்" என்ற கோரிக்கையோடு திருமதி அருண் விஜயராணி ரூபா 300 ஐ எமக்கு அனுப்பியிருந்தது வாசகர் அறிந்ததே.

நாம் விடுத்த வேண்டுகோளுக்கு சில இளகிய நெஞ்சங்கள் கசிந்திருக்கின்றன. மேலும் உதவ விரும்புவோர் போஸ்டல் ஓடரீல் அ. செ. முருகானந்தம் என்று மட்டும் எழுதி அனுப்பும்படி வேண்டுகிறோம்.

மட்டுநகர் ஆரையம்பதியைச் சேர்ந்த சுமதி அருள்பிரகாசம் என்பவர் பல அன்பர்களிடம் நிதி சேகரித்து ரூ. 200/- க்கான காசுக்கட்டையை அனுப்பியிருக்கிறார். அவரின் முன்மாதிரியை இன்னும் எத்தனை நெஞ்சங்கள் பின்பற்றப் போகின்றன என்பதை பார்ப்போமா?

இம்மாதத்துடன் நிதிசேகரிப்பை நாம் நிறுத்திக்கொள்ள விருப்பதால் தாமதிக்காமல் அனுப்பி உதவும்படி வேண்டுகிறோம் முகவரி:

அ. செ. மு. நிதி
சுடர்

194 ஏ, பண்டாரநாயக்க மாவத்தை
கொழும்பு-12

திருமதி அருண்விஜயராணி	300.00
ச. முருகையா (மன்னார்)	10.00
கே. ராமலிஉலகநாதன் (எல்ல)	05.00
செ. ஸ்ரீரஞ்சன்	05.00
சிவமணி மாணிக்கவாசகர் காரைநகர்	20.00
விஜயகுமாரி தங்கராசா(கல்வியூர்)	05.00

ஆரையம் பதியை சேர்ந்த சுமதி அருள்பிரகாசம் என்பவர் ரூ. 200/-ஐ சேகரித்து அனுப்பியிருக்கிறார். விபரம் வருமாறு!

சுமதி அருள்பிரகாசம் (ஆரையம்பதி)	50.00
பூ. சிவயோகாம்பிகை	10.00
வ. நிஷந்தினி	10.00
இரா. சந்திரமோகன்	15.00
ந. சுடாங்கி	10.00
எம். சத்தியசேலன் கல்முனை	10.00
திருமதி வடிவேலன்	10.00
சீ. அருளானந்தம் மட்டக்களப்பு	20.00
இரா. ரவிஆனந்தன் ஆரையம்பதி	10.00
க. பரமானந்தம்	10.00
நா. ஆனந்தராஜா	05.00
சா. ரவிந்திரன்	05.00
செ. தவராசுரேத்தினம்	10.00
வே. சண்முகராசா	10.00
இரா. வசந்தி	15.00

545.00

அறிவியல் :

துன்பந்தான மனிதனின் எல்லை?

— கோகிலா பகேந்திரன் —

சில வேளைகளில் நடைபெறுவதற்கு மிகவும் அரிதான விடயங்களைப் பற்றி நாம் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருப்போம். “எனது வீட்டின் மேல் இடி விழப் போகிறது” என்று சொல்லி அழுது கொண்டிருப்பவனைக் கண்டால் நீங்கள் என்ன சொல்வீர்கள்? “விடுபேயன்” என்று சொல்வீர்கள் அல்லவா? ஏன் அப்படிச் சொல்கிறீர்கள்? அவனது வீட்டில் இடி விழலாந்தானே! நீங்கள் அப்படிச் சொல்வதற்கான காரணம் அந்த நிகழ்ச்சி நடைபெறுவதற்கான நிகழ்தகவு மிகக்குறைந்த ஒரு பின்னம் என்பதுதான். இதுவரை நடைபெற்று முடிந்த நிகழ்ச்சிகளில் இருந்து இந்த நிகழ்தகவுப் பின்னத்தை நாம் கணிக்கலாம். கடந்த பத்து வருட காலத்தில் எமது கிராமத்தில் எத்தனை வீடுகளில் இடிவிழுந்தது? ஒன்றும் இல்லையென்றால் அடுத்துவரும்பத்து ஆண்டுகளிலும் எமது வீட்டில் இடி விழாது என்ற முடிவுக்கு நாம் வரலாம். ஆனாலும் இதே போன்ற சில விடயங்களுக்கு நாம் அநாவசியமாகப் பயப்படுவோம். வருத்தம் ஒன்று வந்துவிட்டால் “நாம் இறந்து போவோமோ?” என்று கவலைப் படுபவர்களும், விமானத்தில் செல்லும்போது விமானம் விபத்துக்குள்ளாகி விடுமோ என்று பயப்படுபவர்களும் அதிகம். எலியைக் கண்டு கட்டிலுக்கு மேல் ஏறிநிற்பவர்களையும், இரளைக் கண்டு அஞ்சுபவர்களையும் நாம் நாள்தோறும் சந்திக்கிறோம். நிகழ்தகவுப் பின்னங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட இத்தகைய மனித மனப் பலவீனங்களையும் பயங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே காப்புறுதித் தாபனங்கள் வெற்றியுடன் இயங்குகின்றன. நிகழ்தகவுப் பின்னங்களைக் கணிக்கவும் அதன்படி முடிவெடுக்கவும் கூடியதின் எமக்கு வந்து விட்டால் தேவையற்ற இத்தகைய கவலைகள் பலவற்றை நாம் அகற்றி விடலாம்.

எமது பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு தீர்வு இருக்கலாம். அல்லது இல்லாமல் இருக்கலாம். தீர்வு இருந்தால் அதைக் காண்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அதைப் பற்றி மறந்து விட வேண்டும். இரண்டிற்கும் இடையில் நின்று ஊசலாடுவதில் பயன் இல்லை.

சிலர் ‘கிடைக்காது’ என்று நிச்சயமாகத் தெரிகின்ற பொருட்களுக்காகக் கவலைப்படும் இயல்பினராக இருப்பர். ‘பால் புளித்து விட்டதே’ என்று அழுவவன் மூடன். ‘சந்திரனைக் கொண்டு வா’ என்று கேட்பவன் மடையன்

பக்கத்து வீட்டில் ஒருவன் வெளிநாடு சென்று வந்து அந்தப் பணத்தில் தொலைக்காட்சிப் பெட்டி வாங்கி விட்டான் என்றால் ‘நாங்களும் வாங்க வேண்டும்’ என்று நினைத்து ‘வாங்க முடியாது’ என்று தெரிகிறபோது, தலையைப் பிய்த்துக் கொண்டு அழுபவன் கோழை. அதற்குத் தேவையான பணத்தைச் சேர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அதைப் பற்றி மறந்து விட வேண்டும்.

மாற்ற முடியாத நிகழ்வுகளை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பக்குவமும், மாற்றக் கூடியவற்றை மாற்றுகின்ற தைரியமும், இவை இரண்டிற்கும் இடையில் வித்தியாசம் கண்டு கொள்ளும் திறமையும் உள்ளவன் எப்போதும் அமைதியாக வாழ்வான்.

பிரச்சினை வருவதற்கு முன்னரே சிலர் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொள்ள முயலுவார்கள். பிரச்சினை உன்னைப் பிரச்சினைப் படுத்த முன், நீ பிரச்சினையைப் பிரச்சினைப் படுத்தாதே” என்பதை ஒரு தாரக மந்திரமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

“அவர் உன்னிடம் 10,000/- கடன் கேட்கப் போகிறாராம்” என்று ஒருவர் வந்து சொல்வார். உடனே துள்ளிக் கொண்டு எழுந்து சொல்வார்,

“நான் கேட்டபோது அவன் தந்தானா? இப்போது என்ன துணிவுடன் என்னைக் கேட்க வருகிறான்? எந்த முகத்துடன் இந்த வீட்டுக்கு வருகிறான்?”

உண்மையில் அவன் இன்னும் இவனிடம் பணம் கேட்க வரவில்லையே? ஒருவேளை அவன்

வராவிட்டாலும் விடலாம். அதற்குள் ஏன் உணர்ச்சி வசப்பட வேண்டும்? இது தான் பாலத்தைக் காண்பதற்கு முன்னர் பாலத்தைக் கட்டக்கும் முயற்சியாகும்.

துன்பத்தையும் கவலையையும் ஏற்படுத்துவது எங்கள் மனந்தான். எங்களுக்கு வெளியே உள்ள எதுவும் நிச்சயமாக எங்களுக்குத் துன்பத்தை ஏற்படுத்த முடியாது. நரக வாழ்க்கையைச் சொர்க்கமாக மாற்றவும் சொர்க்கத்தையே நரகமாக்கவும் எமது மனத்தினால் முடியும். உண்மையில் 'என்ன நடக்கிறது' என்பதனால் நாம் வருத்தமடைவது குறைவு. 'என்ன நடந்து விட்டது' என்று எமது மனம் நினைக்கிறது' என்பதே எமது வேதனைக்குக் காரணமாகும்.

ஒரு மனிதன் தான் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறானோ அப்படியே அவன் இருக்கிறான். 'களவெடுக்க வேண்டும்' என்று நினைப்பவன்தான் கள்வனாகிறான். அவ்வாறு ஒருபோதும் நினைவாதவன் கள்வனாவதில்லை. அறிவுடையவனாக மிளிர் வேண்டும் என்று என்றோ ஒரு நாள் நினைத்தவனே அறிஞனாக மாறுகிறான். செல்வம் சேர்க்க வேண்டும் என்று எண்ணியவனே செல்வனாகிறான். ஆகவே எப்படி இருக்க விரும்புகிறோமோ அதை நினைப்போம். பின்னர் உற்சாகத்துடன் செயற்படுவோம்.

சாதாரணமாக மனதில் ஏற்படும் உணர்ச்சிகளை அல்லது மன எழுச்சிகளைத் தொடர்ந்தே மனிதனின் செயற்பாடுகள் நடைபெறுவது போல் தோன்றும். சந்தோஷம் ஏற்பட்ட பின்னரே ஒருவன் ஆடிப்பாடுவதாகவும் கவலை ஏற்பட்ட பிற்பாடே இன்னொருவன் கட்டிலில் படுத்துக் கொண்டு அழுவதாகவும் நாம் நினைக்கிறோம். ஆனால் உண்மையில் உணர்ச்சிகளும் செயற்பாடுகளும் ஒரே நேரத்திலேயே நடைபெறுகின்றன. ஆகவே எமது நேரடியான கட்டுப்பாட்டில் உள்ள செயற்பாடுகளைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் நேரடிக்க கட்டுப்பாட்டில் இல்லாத மன எழுச்சிகளை நாம் கட்டுப்படுத்தலாம். உங்களிடம் மகிழ்ச்சி காணப்படவில்லை என்றால் நீங்கள் செய்ய வேண்டியது என்ன தெரியுமா? உடனடியாக மகிழ்ச்சி உடையவன் போல் நண்பர்களுடன் நகைச்சுவையாகப் பேசிச் சிரித்துப் பாடி ஆட வேண்டியது தான். அவ்வாறு செய்யப்போனால் மகிழ்ச்சி வராமல் என்ன செய்யும் நாம் வழமையாக அப்படிச் செய்வதில்லை. செய்ய விரும்புவதில்லை. ஏனென்றால் எமது அடிமனதில் நாம் கவலையுடன் இருக்க விரும்புகிறோம். சில சந்தர்ப்பங்களில் நாம் கவலையுடன் இருப்பதை மற்றவர்களுக்குக் காட்டிக் கொள்ள விரும்புகிறோம். வீட்டிலே

மனஸ்தாபம் என்றால் நாம் அழுவதை விரும்புகிறோம். அப்போது தானே எதிரியின் நடத்தையில் மாறுதல் ஏற்படும்? ஆனால் உண்மையில் நாம் மகிழ்வுடன் இருக்க விரும்பினால் இருக்கலாம். விரும்பாதவர்களை ஒருவரும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

எம்மைச் சுற்றி உள்ள சமுதாயத்தில் பலதரப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். சுயநலம் உடைய சிலர் எங்களைப் பயன்படுத்தி நன்மை பெற்றுக் கொள்வார்கள். கடனாகிய வாங்கிய பணத்தைத் திருப்பித் தரமாட்டார்கள். எம்மிடம் பல உதவிகளைப் பெற்றுக் கொண்டு நாம் உதவி கேட்கும் போது செய்யமாட்டார்கள். அப்போதெல்லாம் "அவர்கள் எங்களை ஏமாற்றி விட்டார்கள்" என்ற நினைப்பில் மனம் குழறி வேதனைப்படும் அப்படியானவர்களை ஒரு அனுபவத்துடன் எமது நண்பர் என்ற பட்டியலில் இருந்து நீக்கிவிட வேண்டியது தான். தியாரைக் காண்பதுவும் இதே என்பது ஒளவையார் பாடல். அவர்களைப் பகைத்துக் கொள்ள முயலக் கூடாது. அவர்களைப் புண்படுத்த வெளநாங்கன் செய்கின்ற செயல்களும் பாவிக்கின்ற சொற்களும் உண்மையில் அவர்களைவிட எங்களையே அதிகமாய்த் தாக்கும். எதிரிகளை நேசித்து அவர்களுக்கு நன்மை செய்யும் அளவிற்கு நாம் ஞானிகளாய் இல்லாதிருக்கலாம். ஆனால் எமது சொந்த நன்மைக்காகவும் எமது உடல் நலத்திற்காகவும் உள நலத்திற்காகவும் நாங்கள் அவர்களை மறந்து, மன்னித்து விட வேண்டியது தான். நாங்கள் விரும்பாத மனிதர்களை பற்றி நினைத்து பயனுள்ள நேரங்களை வீணடித்துக் கொள்ளக் கூடாது. "கோபம் வரா திருப்பவன் மடையன். ஆனால் கோபத்தைக் காட்டிக் கொள்ளாதவன் புத்திசாலி" என்று சொல்வார்கள். ஆகவே உங்களை ஏமாற்றிய வனிடம் கோபம் ஏற்பட்டால் அதைக் காட்டிக் கொள்ளாதீர்கள்.

ஒரு மனிதனுக்கு அமைதியை ஏற்படுத்தக் கூடிய நல்லதோர் உபாயம் சமய நம்பிக்கையாகும். நீங்கள் எந்தமதத்தைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் உங்களது இறைவனை முழு நம்பிக்கையுடன் வழிபடும்போது கவலைகள் அகன்று மனதில் நிச்சயமாக ஒரு அமைதி ஏற்படும். ஏழு முறை தொடர்ச்சியாக துர்க்கை அம்மனைத்தரிசிக்கச்சென்ற பலருக்கு அவர்கள் நினைத்த காரியம் சித்தித்த உண்மை என்ன தெரியுமா?

(தொடரும்)

(இக்கட்டுரைத் தொடரின் பயன்பாடு பற்றிய வாசகர் அபிப்பிராயங்களைக் கட்டுரை ஆசிரியர் எதிர்பார்க்கிறார்)

குஜராத்தின் புதுமைகள்

ஷெட்ரூன் ஜய ஜைன கோவில்கள். பலிடானாவில் அனேகம் உள்ளன. அங்கே இளமையிலும் பேரறிவு பெற்ற ஜைன சாதுக்கள் தங்கி, ஜைன சமய, சொற் பொழிவுகள் ஆற்றுகிறார்கள். பலிடான நகரில் சுமார் 863 ஆலயங்கள் உள்ளன. அங்கே பதினொராவது நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கோவில்கள் உள்ளன. அதோடு விலை மதிப்பிட முடியாத ஆபரணங்களும் அங்கே உள்ளன. இந்நகரம் ஒரு புதுமை நிறைந்த இடம்.

தகவல்: இரா ராஜன்.
சங்கானே

வாசகர் கவனத்துக்கு

ஸ்ரீலங்கா அரசு எம்மீது வலிந்து திணித்த விலைவாசிப் பளுவினால் சுடரின் விலையிலும் சிறு அதிகரிப்பை ஏற்படுத்த வேண்டி நேர்ந்தமைக்கு மிக வருந்துகிறோம். எமது 50 சத அதிகரிப்பை, மனநிறை வோடு எமது வாசகர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற அசையாத நம்பிக்கை எமக்குண்டு.

ஆசிரியர்—

திருத்தி வாசிக்கவும்

அ. த. கா. செயலாளரின் கடிதத்தத்தில் (7-ம் பக்கத்தில்) 'சுடசிவரியில்' 'தமிழ் ஜனாதிபதி... என்றிருப்பதை 'தமிழ் மக்கள், ஜனாதிபதி...' என திருத்தி வாசிக்கும் படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

விற்பனை பிரதிநிதிகள் தேவை:

“பூபாளம்”

[காலாண்டுக் கவியேடு]

ஏப்ரல் மாத இதழ் வெளிவந்து விட்டது

தனிப்பிரதி ரூபா 3.50 மட்டுமே!

தனிப்பிரதி வேண்டுவோர் ரூ 4 க்கான போஸ்டல் ஓடரை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தொடர்பு முகவரி:

“POOPALAM”

730, Negombo Road, Mattumagala,
Ragama.

மாக்ஸிலும் பற்றி சோசலிஷம் பற்றி பேசாத அரசியல்வாதி எவரையும் நாம் காணமுடியாது. முழுக்க முழுக்க முதலாளித்துவத்தை பாதுகாக்க துணை நிற்கும் அரசியல்வாதிகள் கூட சோசலிஷம் பற்றி பேசுவது இன்று நாகரீகமான காரியமாகி விட்டது - மாக்ஸ் பற்றி பேசிப் பேசிய தம்மை வளர்த்துக் கொண்டதலைவர்களும் இல்லாமலில்லை.

அந்தஸைக்கு மாக்ஸின் தத்துவங்கள் மனித குலத்துக்கு இன்றியமையாதனவாகி விட்டன. அம்மேதையின் வாழ்வில் மறைமுகமான பங்களிப்புச் செய்த இருவர் யார்? கட்டுரையைப் படியுங்கள்

கோடிக்கணக்கான மக்களை தன் பேரூழ்மையால் ஆகர்ஷித்த மாமேதை - விஞ்ஞான சோசலிஷத்தின் சிருஷ்டிகர்த்தா கார்ல்-மார்க்ஸ் இறந்து இன்று நூறு ஆண்டுகள் உருண்டோடி விட்டன.

ஒடுக்கப்படுகின்ற - சுரண்டப்படுகின்ற இனங்கள்-மக்களின் போராட்டங்கள் எங்கெங்குவெடித்தெழுமின்றனவோ, அங்கெல்லாம் வழிகாட்டியாய் நின்று ஊக்கம் கொடுப்பவை அவர் தம் தத்துவங்கள்.

உலகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் - அடக்கி ஒடுக்கப்படுகின்ற - இனங்கள் - மக்களின் விடுதலைக்காக அவர் தன் வாழ்வில் பட்ட துன்ப துயரங்களையும், செய்த தியாகங்களையும் மீட்டுப்பார்ப்பது விடுதலைப் போராளிகளுக்கு உந்துதலாக அமையும்.

கார்ல் மார்க்ஸ் வெறுமனே புத்தகங்களுக்குள் முழுகிக் கிடந்த தத்துவஞானி அல்ல. அவர் ஒரு நடைமுறைப் புரட்சி வாதி-உலகை விபரித்து வியாக்கியானன் செய்வது அவரது நோக்கமாய் இருக்கவில்லை. அதை மாற்றியமைப்பதற்குத்தான் அவர் தன் வாழ்நாளில் போராடினார்.

"தன் இலட்சியத்தில் வெற்றி பெறும் ஒவ்வொரு மனிதனின் பின்னணியிலும் ஒரு பெண் இருக்கிறார்" என்பது யாரோ ஒரு அறிநர் வாக்கு. அந்த அறிஞரின் கூற்று இன்னும் பல யுகாந்திரங்கட்கு பொய்யாது நிலைக்கும் வண்ணம் வாழ்ந்து காட்டியவர் மார்க்ஸின் மனைவி ஜென்னி.

பிரபுத்துவ குடும்பம் ஒன்றில் பிறந்த ஜென்னி நினைத்திருந்தால் அரண்மனையில் உல்லாச வாழ்வு வாழ்ந்திருக்க முடியும். தன்னிடம் 4 வயது குறைந்தவரான கார்ல் மார்க்ஸை இளம் பருவத்திலிருந்தே காதுவித்தார் இவர். மார்க்ஸுடனான குடும்ப வாழ்வில் ஏற்பட்ட இடர்கள் சகலதையும் (சிறை வாழ்வு, நாடுகடத்தல், பட்டினி, பிள்ளைகளின் மரணம், கொடிய நோய்) திடமனதுடன் ஏற்று தன் கணவரின் இலட்சியம் வெற்றியடைய அவருக்கே தன் வாழ்வை அர்ப்பணித்தவர் ஜென்னி.

அடுத்து கார்ல் மார்க்ஸின் இலட்சிய வாழ்வுக்கு உறுதுணை புரிந்தவர்—பிரிடெரிக் எங்கெல்ஸ். இவர் ஒரு புடவை ஆலை முத

லாளியின் மகன். மார்க்ஸை இவர் சந்தித்தது முதல் அவருடன் நெருங்கிய நட்புப் பூண்டார். தன் சமகால தத்துவார்த்தவாதிகள் - புத்தஜீவிகள் சகலருடனும் கருத்து முரண்பாட்டுவாதம் புரிவதிலேயே தன் வாழ்நாளில் பெரும் நேரத்தையும் சக்தியையும் செலவு செய்த மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸுடன் ஒருபோதும் முரண்பட்டதில்லை.

தானும் மார்க்ஸும் சேர்ந்து மனித குலத்தின் விடிவுக்கு செய்த சித்தாந்த பங்களிப்புக்கு என்றுமே எங்கல்ஸ் உரிமை கொண்டாடவில்லை. எல்லா வற்றையும் மார்க்ஸிடமே விட்டு விட்டார். எனினும், "கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை" - பிரகடனத்தில் மார்க்ஸ் தனது தத்துவம் எனக் குறிப்பிடாமல் எமது தத்துவம் என எங்கல்ஸையும் சேர்த்தே குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வாறான நட்பு அண்மைக்காலச் சரித்திரம் அறிந்திராத ஒன்று. எங்கெல்ஸ் அடிக்கடி பொருளுதவி செய்திருக்காவிட்டால் வறுமையிலேயே மார்க்ஸ் இறந்திருக்கலாம். எங்கெல்ஸின் தந்தை காலமானதன் பின்னர் புடவை ஆலையை எங்கல்ஸே பொறுப்பேற்க வேண்டியதாயிற்று. அதன்பின் மார்க்ஸுக்கு மாதாமாதம் 350 ஸ்டேர்லிங் பவுண்டுகளை அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார். இதன் பிற்பாடுதான் மார்க்ஸ் ஓரளவரவது தன் வாழ்வின் பிற்பகுதியில் குடும்பத்தினருடன் சுகமாக வாழமுடிந்தது.

மார்க்ஸைப் போன்ற தீவிர சிந்தனுவாதியை- போராளியை- தாம் இன்று வரை சந்திக்கவில்லை. சிக்கிரிட் மேயர் என்ற தனது நண்பருக்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்றில் மார்க்ஸ் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:- "உமது கடிதத்திற்கு பதில் நான் எழுதவில்லை என்று குறைப்படுகின்றீர்கள். நான் இன்றே நாளையோ இறந்து விடும் நிலையில். சாவின் விளிம்பில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றேன். எனவே கிடைக்கும் நேரம் ல்லாவற்றையும் எனது புத்தகத்தை (முல்தன்) எழுதி முடிப்பதிலேயே செலவிடுகின்றேன். எனது சுகம் சந்தோசம் குடும்பம் எல்லாவற்றையும் இப்புத்தகத்தை எழுத தியாகித்துவிட்டேன்" இவ்வாறு சிந்தனைச் சுடர் விட்டபுரட்சிவாதி இவர்.

பிரிந்திடவே வேண்டாமடா (2)

நிலமாண்டும் நீராண்டும்
 நெடும்புகழால் வாணண்டும்
 நீணி லத்தில்
 இலரிவர்க்கு நிகராக்
 எவருமென எல்லவரும்
 ஏத்தும் வண்ணம்
 பலநூறு யாண்டுகளாய்
 பாராண்ட பைந்தமிழன்
 மரபில் வந்த
 இளந்தமிழா இன்னும்நீ
 உறங்குதியோ எழுந்திடடா
 உரிமைப் போர்க்கே

மலையகத்தே வழிவழியாய்
 வாழ்ந்துவரும் பத்திலட்சம்
 தமிழர் தம்மை
 உலகிலெங்கும் இல்லாத
 முறையினிலே உரிமைபறித்
 தொதுக்கித் தமிழர்
 பலத்தினையே பாதியாகக்
 குறைத்துவிட்டார் படிப்படியாய்
 தமிழி னத்தை
 வலுவிழக்கச் செய்கின்றார்
 எழுந்திடடா இளந்தமிழா
 உரிமைப் போர்க்கே

வடக்கினிலும் கிழக்கினிலும்
 வழிவழியாய் வாழ்ந்துவரும்
 தமிழி னத்தை
 அடக்கியங்கே சிங்களரைக்
 குடியமர்த்தி எமையெல்லாம்
 அடிமை யாக்க
 துடிக்கின்ற சிங்களரின்
 துடுக்கடக்கித் தொல்தமிழர்
 துயர்து டைக்க
 துடிக்கலையோ உன்னிதயம்
 துடித்தெழடா இளந்தமிழா
 உரிமை காப்போம்

வெளிநாட்டார் உதவியெல்லாம்
 சிங்களத்தின் செழிப்பினுக்கே
 பயன்படுத்தி
 வளங்குறைந்த வடக்கினையும்
 கிழக்கினையும் ஒதுக்கிவிட்டார்
 தமிழர் வாழ்வை
 அழித்தொழித்தே என்றென்றும்
 அடிமைகளாய் வைத்திருக்க
 எண்ணி விட்டார்
 எழுந்திடடா இளந்தமிழா
 ஈழமிதைப் பிளந்தெமது
 உரிமை காப்போம்

அன்னைமொழி தமிழினுக்கோ
 அரியணையில் இடமில்லை
 ஆட்சி மொழியாய்
 சொன்னபடி சிங்களத்தை
 ஆக்கிவிட்டார் சேரசோழ
 பாண்டி யர்கள்
 முன்னரவை கூட்டிவைத்து
 முறையாக வளர்த்ததமிழ்
 மீண்டும் இங்கே
 வண்ணமுற வாழவேண்டும்
 எழுந்திடடா இளந்தமிழா
 உரிமைப் போர்க்கே

ஆங்கிலனை விஞ்சிநின்றும்
 அவனுக்குச் சமதையாயும்
 அடுத்த தாயும்
 ஈங்குதமிழ் மக்களன்றோ
 நேற்றுவரை உயர்தொழிலில்
 இருந்தார் தமிழா
 தீங்கிதற்கு வந்ததடா
 சிங்களரின் பொருமைத்தீ
 இந்நாள் இங்கே
 ஓங்கியெரிந் தெம்மினத்தைச்
 சுட்டெரித்து பொசுக்கிவிட
 முயலு தேடா

சிங்களத்தில் தேர்ச்சி பெற
 வேண்டுமெனச் சிறுபான்மைத்
 தமிழர்க் கெதிராய்
 இங்கவர்கள் தடைவிதித்தார்
 இந்நாட்டின் உயர்பதவி
 எல்லாம் இனிமேல்
 சிங்களர்க்கே ஆக்கிவ்ட
 வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டுச்
 செய்தார் இதனை
 பொங்கியெழு இளந்தமிழா
 ஈழமிதைப் பிளந்தெமது
 உரிமை காப்போம்

கல்வியினில் கடுமுழைப்பில்
 கண்ணியத்தில் கடமையினில்
 கட்டுப் பாட்டில்
 இல்லை யெமக் கீடாக
 எவருமெனத் தலைநிமிர்ந்து
 இருந்தோ மன்றோ
 புல்லறிவர் புன்னெறியர்
 புழுங்கியுளம் பொருமையினால்
 போட்டி போட்டு
 வெல்லமுடி யாதபோது
 வேடமிட்டு நல்லவர்போல்
 வெற்றி கொண்டார்

தரப்படுத்தல் கொள்கையினால்
 தமிழர்களை உயர்கல்வி
 பெறாமற் தடுத்தார்
 விரக்தியுற்று தமிழினைஞன்
 வீ திசுற்றி அலைகின்றான்
 வீண னாக
 தெருத்தெருவாய் அலைந்துலைந்த
 சிங்களவன் உயர்கல்வி
 பெற்று நாட்டின்
 பெரும்பதவி வகிப்பதற்கே
 வழிசெய்தார் எழுந்திட்டா
 உரிமைப் போர்க்கே

படையினரின் அட்டகாசம்
 பைந்தமிழர் பகுதிகளில்
 கொஞ்ச மோடா
 அடக்குமுறை ஆட்சியிலே
 அந்தமிழர் உயிர்களுையே
 வாங்கு கின்றார்
 கொடுமைகளை எதிர்த்தாங்கே
 குரலெழுப்பின் சிறைபிடித்து
 வதைக்கின் றாரே
 அடதமிழா எழுந்திட்டா
 இன்னுயிரை ஈந்தார்தல்
 உரிமை காப்போம்

முன்னரெங்கள் சுழுத்தினிலே
 சுருக்கொன்றை போட்டுவைத்தார்
 மூத்த தலைவர்
 பின்னர்வந்த எல்லாரும்
 பிடித்ததனை மெள்ளமெள்ள
 இழுத்தி முத்து
 நன்றாக இறுக்கிவிட்டார்
 மூச்சவிட முடியாமல்
 நம்மோர் இங்கே
 இன்னலுறும் வேளையிலே
 எமக்குள்ளே வேற்றுமைகள்
 இருத்தல் நன்றோ

நம்பிநம்பிக் கெட்டதுதான்
 நம்மவரின் வரலாறு
 நானும் போதும்
 நம்மவரின் நிலையிங்கே
 நளிவுற்று வருகுதடா
 ஞாலம் அறியு
 முன்னரெங்கள் வாழ்வொழிந்து
 சுவடின்றிப் போகும்டா
 முன்னைப் பெருமை
 இன்னுமின்னும் பேசுவதால்
 என்னபயன் எழுந்திட்டா
 உரிமைப் போர்க்கே

ஏ. எம். நஜாத்,
மே/பா ஏ.கே. அப்துல்
ஹகுமான்,
அயின் தியேட்டர் வீதி,
மன்ரூர்-3.

பொழுதுபோக்கு: வாடுலை,
சினிமா, முத்திரை சேகரித்தல்.

பா. நவந்தபாலன்,
இரத்தினபதி,
அல்வாய் வடக்கு,
அல்வாய்.

பொழுதுபோக்கு: விளையாடு
தல், கதைப்புத்தகங்கள்,
கட்டுரைகள், கவிதைகள்
வாசித்தல்.

அ. சுரேஸ்,
இ. 89, புதியகம்பளை வீதி,
பேராதனிய.

பொழுதுபோக்கு: கதைப்புத்
தகங்கள் வாசித்தல், வாடுலை
கேட்டல்.

அ. அப்துல்வாஹீத்,
பெளசியா ஸ்டோர்ஸ்,
மத்திய முகாம்.

பொழுதுபோக்கு: பத்திரிகை
வாசித்தல், வாடுலை, கேட்டல்.

ஓ. முகம்மது பர்லாபி,
துறையடி வீதி,
1ம் வட்டாரம்,
சின்னக்கிண்ணியா.

பொழுதுபோக்கு: பத்திரிகை
வாசித்தல், சிறுகதை எழுதல்,
வரலாற்று முக்கியத்துவம்
வாய்ந்த சரித்திரங்களை சேக
ரித்தல்.

சாரதா சேனாதிராசா,
நீர்வேலி வடக்கு,
நீர்வேலி.

பொழுதுபோக்கு: வாடுலை,
கேட்டல், கதை, கவிதை, பத்தி
ரிகை வாசித்தல்.

மி. அருள்மொழிராஜா,
நிலாவெளி-3,
திருகோணமலை.

பொழுதுபோக்கு: கதைப்புத்
தகம் வாசித்தல், கவிதை எழு
துதல், அரசியல், இலக்கிய
உரையாடல், வரைதல்.

வி. சதாசிவம்,
இல: 76, பிரதான வீதி,
புவாகப்பட்டிய.

பொழுதுபோக்கு: வாடுலை,
கேட்டல், கதை, கட்டுரை
வாசித்தல்.

இ. இராஜபாலா,
"ராணி பவனம்"
சங்கானை.

பொழுதுபோக்கு: கதை எழுத
தல், சுடர் வாசித்தல், ஓவியம்.

எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி,
142, லோவர் வீதி,
பதுளை.

பொழுதுபோக்கு: வாடுலை,
பத்திரிகை, சஞ்சிகைகள்,
தொலைக்காட்சி.

கே. தவராஜா,
வி. சி. ரோட்,
விடத்தல் தீவு.

பொழுதுபோக்கு: விளையாட்டு,
சினிமா, டி. வி.

பொழுதுபோக்கு: வாடுலை
கேட்டல், பத்திரிகை வாசித்
தல், சினிமா பார்த்தல்.

துவான் சஹீத்,
765/271, தேசிய
வீடமைப்பு,
மாளிகாவத்தை,
கொழும்பு-10.

பொழுதுபோக்கு: வாடுலை
பத்திரிகை வாசித்தல். பேனா
நட்பு, முத்திரிகை சேகரித்தல்.

ஏ. எல். எம். இதர்ஸ்,
லேக் வீதி,
மருதமுனை-2,
கல்முனை.

பொழுதுபோக்கு: வாடுலை,
பத்திரிகை, கரம், டி. வி.

கே. ராமஜி உலகநாதன்,
நியுபர்க் குரூப்,
கோவுஸ்ஸ டிவிசன்,
எல்ல.

பொழுதுபோக்கு: கதை,
கவிதை, எழுதுதல். ஈழத்து
சஞ்சிகைகள் வாசித்தல்.

நா. நாகேந்திரராஜா,
இல: 68/7 அங்கிள் ரோட்,
மட்டக்களப்பு.

பொழுதுபோக்கு: முத்திரை
சேகரித்தல், பத்திரிகை, வாசித்
தல்.

செல்வி மனோகரி அப்பாத்துரை
தேசிய தொழில் பயிற்சி
மாணவி,
படகு தொழிற்சாலை,
சீனக்குடா.

பொழுதுபோக்கு: முத்திரை
சேகரித்தல், டி. வி. பார்த்தல்,
கதை, கவிதை.

செல்வி நிஸ்ரியாபாநூக்,
பாறாக் ரைஸ் மில்,
பெரிய கிண்ணியா,
கிண்ணியா-6.

பொழுதுபோக்கு: வாடுலை
பத்திரிகை, கையல், பூந்தோட்
டம்.

சு. கிருபானந்தமூர்த்தி,
மருக்காரம்பளை,
வவுனியா. (அஞ்சல்)

பொழுதுபோக்கு: கவிதை எழு
தல், நண்பர் தொடர்பு,
இலக்கியபுத்தகங்கள் படித்தல்.

த. மகேந்திரகுமார்,
மே/பா என். நடராசா,
"யாழகம்"

மாயெழு ஒழுங்கை,
குரும்பசிட்டி,
தெல்லிப்பழை.

“சூப்ப்

மில்க்வைற்
சோப்”

நொடிப்பொழுதில்
ஆடைகளின் அழுக்கை அகற்றி
பிரகாசமான தூய வெண்மையை அளிக்கிறது.
இது மில்க்வைற் ஸ்தாபனத்தாரின்
ஸ்பெசல் தயாரிப்பு
குறைந்த செலவில் நிறைந்த பயன்
ஒரு கட்டி விலை ரூபா 4/- 50
சூப்ப்-மில்க்வைற் மேலுறைகள் இரண்டுக்கு
ஒரு மில்க்வைற் செய்தி இனம்.

“மில்க்வைற் யாழ்ப்பாணம்”

தொலைபேசி : 2 3 2 3 3

“சுடர்” நண்பர்
வட்டம்

சுடர் வட்டம் மூலம்
இலக்கிய நண்பர்—நண்பி
களுடன் தொடர்பு
கொள்ள விரும்புவவர்கள்
கீழ்க்காணும் விலாசத்தை
அஞ்சலட்டையில் ஒட்டி
அனுப்பி வைக்கலாம்.
தெளிவான விலாசத்
துடன் தங்கள் பொழுது
போக்கு விபரக்குறிப்பு
களுடன் அஞ்சலட்டையில்
மட்டுமே அனுப்பிவைக்க
வேண்டும்.

சுடர் நண்பர் வட்டம்

194ஏ, பண்டாரநாயக்க

மாவத்த,

கொழும்பு — 12.

‘சுடர்’ சந்தா விபரம்

ஆறு திங்கள் — 13-00

ஒரு ஆண்டு — 25-00

(தபாற்செலவு உட்பட)

நிர்வாகி அவர்கட்கு,

இத்துடன் அரை/ஒரு வருட சந்தா தொகையான
ரூபா.....க்கான மணி ஓடர்/போஸ்டல் ஓடரை அனுப்பு
கிறேன். என்னையும் சந்தாதாரராக சேர்த்து.....
மாதம் முதல் சுடரை அனுப்புமாறு வேண்டுகிறேன்.

முழுப்பெயர்:

விலாசம்:

நிர்வாகி,

சிலோன் நிழல்பேப்பர்ஸ் விமிட்டெட்,

194ஏ, பண்டாரநாயக்க மாவத்த,

கொழும்பு—12.

மாற்றும் சுத்தோர் மீராணியா வீதி எனக்குறிப்பிடவும்.

பிரவுண்ட்ஸ் கோபி

இது 100% கலப்பற்றது; சுத்தமானது
என்பதற்கு உத்தரவாதம் உண்டு!

நகரங்களின்
சிறந்த
கடைகளில்
விற்பனையாகிறது

விற்பனை விசாரணைகளுக்கு:

பிரவுண்ட்ஸ்
இண்டஸ்ட்ரிஸ்

80-4/1 பிறைஸ் பிளேஸ்,
கொழும்பு-12.

தொலைபேசி: 27197